

Debatten van de provincieraadszitting

2 december 2009

OPENBARE ZITTING

Derde gedeputeerde Peter Hertog – vervolg**De heer voorzitter**

Dames en Heren Collega's,
We laten de gedeputeerde, die gisteren gestopt is met zijn repliek op het einde van het hoofdstuk Water, beginnen met het hoofdstuk Mobiliteit. Hij zal dus antwoorden op mobiliteit, energie en patrimonium.

Ik meld u dat de griffier later zal komen en momenteel vervangen wordt door mijnheer De Muynck.

Mijnheer Hertog, u krijgt nu het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat betreft de antwoorden op het luik Mobiliteit, begin ik met de algemene tussenkomst van collega Beke.

Hij sprak onder meer over blauwe fietsautostrades in Londen.

De provincie Oost-Vlaanderen is natuurlijk Londen niet. De agglomeratie van Londen telt ongeveer 10 000 000 inwoners en heeft een budget dat iets groter is dan het onze. Desalniettemin denk ik dat wij ook niet moeten blozen met hetgeen wij al gedaan hebben. Weliswaar noemen wij het geen blauwe fietsautostrades, maar langeafstandsfietspaden, die een gelijkaardige rol vervullen, ook vrijliggend zijn en ook een vrij grote breedte hebben.

Ik denk dat wij wat dat betreft op de goede weg zitten.

De verhuurpunten van fietsen lijkt mij een goed idee, maar ik denk dat wij daar hoogstens ondersteunend en faciliterend kunnen werken. Als we zo een verhuurpunten willen inrichten in Oost-Vlaanderen, zou het toch zeer sterk in overleg moeten zijn met mensen die ter plaatse ook personeel kunnen ter beschikking stellen. Ik denk dan aan bedrijven zoals De Lijn of de NMBS en specifieke gemeenten die daar interesse voor hebben.

Dat kan in de toekomst misschien nog uitgewerkt worden. Maar ik denk dat we dat zelf niet kunnen organiseren. Ondersteunen en faciliteren lijkt mij wel mogelijk.

Er was ook een verwijzing naar een debat in Wachtebeke met de vraag of De Lijn daarop aanwezig was. Ik was aanwezig, maar De Lijn niet. De stad Gent, het Havenbedrijf, de NMBS en de provincie waren daar, maar De Lijn niet.

Als we ons budget en de beleidsverklaring bekijken, denk ik dat de collega's toch kunnen vaststellen dat wij onze rol op het vlak van zachte en trage mobiliteit wel degelijk voor 100% willen opnemen. Zeker na de overdracht van de wegen aan de gemeenten en het gewest is het wel duidelijk dat onze investeringen in het fietspadennetwerk, maar ook in mobiliteit en trage wegen, beduidend vooruit gegaan zijn.

Er is ook het Vlaamse mobiliteitsdecreet dat afgelopen jaar gestemd is en waarin ook de taken van het provinciale mobiliteitsbeleid zich afspelen.

Samen met de andere Vlaamse provincies zijn we vragende partij om, zoals voorzien in het decreet, door middel van een mobiliteitscharter met de Vlaamse overheid deze taken om te zetten in concrete acties. We hebben dat ook aan de minister laten weten en de minister is van plan om het komende jaar het mobiliteitscharter per provincie meer gestalte te geven. De minister heeft in haar beleidsnota trouwens ook de provincies een zeer duidelijke plaats gegeven wat betreft het zachte mobiliteit- en fietspadenbeleid.

DEBATTEN

Voor een round-up van het trage wegenbeleid van de provincie, zou ik het raadslid willen verwijzen naar mijn later antwoord op de tussenkomst van raadslid Veys, waar ik vrij uitvoerig zal ingaan op dit thema.

Wat de spoorlijncomités betreft werden in 2009 twee nieuwe comités opgestart voor de lijnen Gent-Ronse en Gent-Geraardsbergen. Het procedé is bekend: alle belanghebbenden rond de tafel krijgen zodanig dat die regionale spoorlijnen kunnen geoptimaliseerd worden door middel van betere infrastructuurwerken, betere parkeerplaatsen, betere verlichting, perrons, enz.

In het spoorlijncomité Gent-Eeklo is dat goed gelukt en hebben we twee nieuwe opgestart. Het is de bedoeling om binnenkort met de NMBS rond de tafel te zitten en na te gaan wat eventueel mogelijk is betreffende personenvervoer over het spoor tussen Gent, Zelzate en Wachtebeke en hopelijk misschien tot in Terneuzen. Maar daar kom ik straks ook nog ruimer op terug.

Wat de provinciegrensoverschrijdende fietsroutes betreft werkt de dienst Mobiliteit momenteel mee aan het Europese Interregproject 'Forten en Linies in grensbreed perspectief'.

Eén van de onderdelen is de aanleg van een fietspad op de grens tussen Vlaanderen en Nederland, meer bepaald tussen De Klinge en Kieldrecht op de Koningsdijk. Die dijken werden indertijd aangelegd om het ketterse noorden van het goed katholieke zuiden te scheiden. Zij werden als een scheidingslijn aangebracht en worden vandaag gebruikt om fietspaden op te leggen als verbinding tussen die twee gebieden.

De dienst Mobiliteit zal instaan voor de aanleg van een fietsverbinding van vier kilometer.

In februari 2009 werd een overleg georganiseerd tussen Oost-Vlaanderen en Zeeland om informatie over het fietsbeleid uit te wisselen en een aantal knelpunten te bekijken. Eén knelpunt dat verder in samenwerking zal worden aangepakt, zijn de verschillende grensovergangen tussen Vlaanderen en Nederland, meer bepaald tussen Oost-Vlaanderen en Zeeuws-Vlaanderen.

De fietsinfrastructuur sluit hier niet altijd optimaal op elkaar aan en kan ongetwijfeld beter. Een voorbeeld hiervan is de baan tussen Sint-Niklaas en Hulst, waar men aan de grensovergang overstapt van een ruim dubbelrichtingsfietspad aan Nederlandse zijde naar twee smalle eenrichtingsfietspaden op Belgisch grondgebied. Die grensovergangen zouden in de toekomst beter op elkaar moeten afgestemd worden. Het beste zou natuurlijk zijn dat Zeeuws-Vlaanderen terug in de moederschoot wordt opgenomen en deel zou uitmaken van Vlaanderen. Ze liggen daar nu toch wat verweesd op Nederlands grondgebied. Maar ik denk niet dat het tot onze provinciale bevoegdheden behoort om daaraan een wijziging aan te brengen.

Wat betreft de vraag van collega Roelens in verband met de voorrangregels voor fietsers op rotondes klopt het alleszins dat de verkeersregeling aan rotondes allesbehalve uniform is, net zo min trouwens als de infrastructurele uitrusting van de rotondes zelf.

Dit is een gegeven dat niet zomaar weg te werken is. Het behoort uiteindelijk ook tot de autonomie van de wegbeheerders – de gemeenten en het Vlaamse gewest – om de ronde punten in te richten op de manier die zij verkiezen, zolang ze zich daarbij bewegen binnen de lijnen van het verkeersreglement.

Wij zijn wel aanwezig in de diverse begeleidingscommissies en in de Provinciale Auditcommissie. Daar proberen we wel tot een uniformisering van de ronde punten te komen, telkens er dergelijke projecten ter tafel liggen. Het uitgangspunt daarbij is het Vademecum Fietsvoorzieningen van het Vlaams gewest, dat zowat de bijbel is, niet alleen voor de aanleg van ronde punten, maar ook voor de aanleg van alle soorten fietsinfrastructuur.

Inmiddels neemt ook de ervaring met ronde punten toe en wordt bevestigd dat ronde punten met aanliggende fietsstroken vaak onveilig zijn voor fietsers. Daarom gaat nu bij de aanleg van nieuwe rotondes de voorkeur uit naar rotondes met gemengd verkeer, dus zonder aparte fietspaden, tenminste als dat binnen de bebouwde kom is waar de snelheid niet zo hoog ligt, en naar echt vrijliggende fietspaden, die uit de voorrang worden gehouden buiten de bebouwde kom.

Deze ontwerpregel wordt nu consequent toegepast.

Het juist aanbrengen van wegmarkeringen blijft een moeilijk punt. De ene keer worden streepjes gebruikt, al dan niet gekleurde blokjes, haaiantanden. Er wordt echt een veelheid aan combinaties gebruikt en vaak gebeurt dit zelfs verkeerd. Een fietsoversteekplaats mag enkel aangeduid worden met witte blokmarkeringen en fietsers op een oversteek hebben géén voorrang. Behalve in Nederland, is dit trouwens overal in Europa het geval.

Tenslotte wil ik u nog meedelen dat er, samen met de andere provincies en de Vlaamse Stichting Verkeerskunde, een opleidingspakket "verkeerswetgeving fiets" wordt uitgewerkt. Dat zou volgend jaar moeten afgewerkt zijn. Op 23 november 2009 was er een eerste testdag en op basis van informatie die daar verkregen is, zal het pakket aangepast worden om infosessies aan gemeenten te verzorgen. Op die manier hopen we de gemeenten onder meer te stimuleren om werk te maken van uniforme en veilige ronde punten op de wegen die zij beheren.

Wat betreft het tragewegenbeleid was er een vraag van mijnheer Veys. Ook collega Beke heeft ernaar verwezen.

In 2009 deden we een eerste aanzet om ons tragewegenbeleid te verruimen van de taken die ons wettelijk opgelegd zijn door de wetgeving op de buurtwegen tot een beleid dat ook de lokale besturen wil stimuleren om werk te maken van de herwaardering en de promotie van de voet- en buurtwegen op hun grondgebied.

Zo werden dit jaar acht gemeenten of deelgemeenten ondersteund bij de opmaak van een tragewegenplan, dat een totaalbeeld moet geven van de toegankelijke voet- en buurtwegen in de gemeente. We werken daarbij samen met de vzw Trage Wegen, die zowat het grootste kenniscentrum is wat trage wegen betreft, en de drie Regionale Landschappen in onze provincie.

De 15 000 EUR die zou verdwenen zijn uit het budget, zijn niet echt verdwenen. Die staan opgenomen in het bedrag van 100 000 EUR dat aan het tragewegenbeleid wordt toegekend.

Daarnaast nemen we ook deel aan een vrij ambitieus project van de VLM, die in het gebied tussen Schelde en Leie een volledig landinrichtingsplan willen uitwerken voor een aantal gemeenten, met inbegrip van een studie over de trage wegen. Ze doen dat samen met ons en de vzw Trage Wegen.

Er werd ook een subsidiereglement opgemaakt voor de plaatsing van bordjes langs trage wegen en er is ook de opmaak van een tragewegenkaart ten behoeve van de bevolking. Die bordjes en de tragewegenkaart worden opgesteld conform een provinciale look en feel zodanig dat er een eengemaakt beeld ontstaat voor de verschillende tragewegenkaarten.

In 2010 wordt dit beleid ontwikkeld en uitgebouwd. Er zijn heel wat gemeenten geïnteresseerd, zodanig dat we waarschijnlijk nog een tandje bij zullen moeten steken. Er zullen waarschijnlijk in het komende jaar meer deelgemeenten aan de projecten deelnemen dan dit jaar.

We zijn trouwens ook van plan om op regelmatige basis, bijvoorbeeld jaarlijks, de gemeenten rond de tafel te brengen voor een overleg, hetzij met de beleidsmensen, hetzij met de ambtenaren van de gemeenten die daarmee bezig zijn, om ideeën uit te wisselen en gezamenlijk acties te ontwikkelen rond trage wegen.

Mijnheer Fiers had het over de consequentie voor de provincie bij het vernieuwen van het wagenpark, enz.

Wij kiezen wel degelijk voor milieuvriendelijke wagens wanneer wij ons wagenpark vernieuwen. Wij letten daarbij op meer dan op CO₂-uitstoot alleen. Er wordt gewerkt met de zogenaamde ecoscore. Een wagen komt pas in aanmerking om aangekocht te worden als een bepaalde ecoscore wordt gehaald en dit wordt meegenomen in de aanbesteding. De ecoscore kan berekend worden aan de hand van eigen metingen, maar vaak maken we gebruik van de website die een overzicht geeft van de bestaande modellen met een ecoscore. De slecht scorende wagens uit het wagenpark worden het eerst vervangen.

Daarenboven promoot de provincie duurzaam woon-werkverkeer voor zijn werknemers:

- door het openbaar vervoerabonnement van de trein, de tram of de bus volledig terug te betalen;
- door een fietsvergoeding te voorzien;
- door regenkledij en fluohesjes te voorzien;
- jaarlijks kunnen de werknemers die zich op een duurzame manier naar het werk begeven, deelnemen aan de actie "Ik Kyoto" en daarmee ook de nodige prijzen winnen.

De provincie promoot tenslotte duurzame dienstverplaatsingen door het ter beschikking stellen van dienstfietsen, sinds kort ook plooi-fietsen.

Dus ik denk dat we wel degelijk inspanningen leveren naar ons eigen wagenpark en het personeel toe.

Mijnheer Lampaert had het over het streefbeeldstudie N9.

DEBATTEN

Omdat een ambtenaar van de dienst Mobiliteit deel uitmaakt van de Provinciale Auditcommissie, zijn we zijdelings betrokken bij de totstandkoming van de streefbeeldstudie in die zin dat deze studie twee keer op die Auditcommissie is geweest. Voor de rest zijn we noch bij de voorbereiding noch bij de eventuele uitvoering van deze studie betrokken partij. De N9 is een weg die onder het beheer van het Vlaams gewest valt. Dat is vandaag zo. Dat is altijd zo geweest.

Ik ga niet volledig akkoord met de appreciatie van mijnheer Lampaert, waar hij verwijst naar commissievergaderingen waarin sprekers het hadden over gebrek aan inspraak, enz. Ik kan alleen maar verwijzen naar de streefbeeldstudies die wij indertijd hebben opgemaakt voor onze eigen wegen en daar is altijd de betrokkenheid van de lokale gemeenten en dergelijke zeer zeker meegenomen. Dus een gebrek aan inspraak is er zeker niet geweest.

Hij stelde ook de vraag of de provincie niet kan tussenkomen in het plaatsen van geluidsschermen. In ons fietspadenbeleid passen we het principe toe dat de provincie niet tussenkomt in de kosten van fietspaden langs gewestwegen omdat we van oordeel zijn dat het Vlaams gewest zelf over de nodige middelen beschikt om de eigen projecten uit te voeren en te bekostigen. De Vlaamse overheid zou dat bijvoorbeeld kunnen financieren met het geld dat ze uit het provinciefonds heeft weggetrokken. Het lijkt me dan ook logisch dat we dit principe ook toepassen op de plaatsing van geluidsschermen langs gewestwegen. Ook als het gewest - zoals dat volgens mijnheer Lampaert blijkt in Aalter gebeurd is - een deel van deze kosten doorrekent aan de gemeenten, lijkt het mij niet onze taak om de kostprijs die het gewest niet wil dragen op provinciale schouders te nemen. Ik ken het dossier Aalter niet, maar het zou me ook niet verwonderen dat er een welbepaalde reden was waarom het Vlaams gewest is overgegaan tot het terugvorderen van een bepaalde tussenkomst.

Tenslotte wil ik er mijnheer Lampaert op wijzen dat geluidshinder door het verkeer niet enkel door de plaatsing van geluidsschermen kan worden beperkt. Snelheidsbeperkingen, het aanbrengen van groene buffers tussen woonkernen en autowegen en een betere geluidsisolatie van woningen kan al veel oplossen.

Nog beter is om potentiële geluidsoverlast te voorkomen, maar dan zitten we in de eerste plaats op het terrein van de ruimtelijke ordening, waarbij we moeten vermijden dat woonzones worden ontwikkeld in de onmiddellijke omgeving van belangrijke verkeersaders. Dat is in het verleden wel eens over het hoofd gezien. Meer zelfs, ik denk dat het ook vandaag soms nog over het hoofd wordt gezien. De belangrijkste manier om geluidshinder door druk verkeer te vermijden is door ervoor te zorgen dat de woonwijken niet langs zeer drukke banen worden aangelegd.

Collega Van Hove betreffende het onderhoud van de fietspaden.

Zoals de collega zelf opmerkte, heeft de provincie, zeker na de overdracht van de provinciale wegen, eigenlijk geen enkele bevoegdheid meer om rechtstreeks tussen te komen in het onderhoud van de fietspaden.

Ik denk dat wij een meer dan behoorlijke budgettaire inspanning leveren om zelf fietspaden aan te leggen. Dat zijn dan de LAF's of de gemeentelijke fietspaden, te subsidiëren via het BFF-netwerk of het provinciale netwerk, de ene keer voor 40%, de andere keer voor 20%.

Ik denk dat het ook onmogelijk is dat wij zelf zouden instaan voor het onderhoud, enz. Ook de controle daarop is voor ons zo goed als onmogelijk. Ik denk dat het echt een taak is van de gemeenten. Wij ondersteunen hen financieel in de uitbouw ervan. Wij leggen soms zelf lange afstandfietspaden aan, maar ik denk toch echt dat het onderhoud bij de gemeenten zelf ligt.

Ik heb ook geen schrik dat wij aansprakelijk zouden gesteld worden voor het slechte onderhoud van de fietspaden omdat wij, als provincie, iedereen op de fiets willen krijgen. Ik zou dan niet in de schoenen willen staan van Evi Gruyaert, die getracht heeft iedereen aan het lopen of het zwemmen te krijgen. Het zou nogal straf zijn dat, als iemand zijn voet verzwikt, Evi Gruyaert aansprakelijk zou gesteld worden voor het feit dat mensen gaan lopen zijn. Ik denk dat wij moeilijk aansprakelijk kunnen gesteld worden wanneer wij mensen aansporen op de fiets te kruipen en wanneer zij dan iets zouden tegenkomen.

Ik kan collega Van Hove wel volgen in zijn stelling dat de fietsbewegwijzering, die door de provincie aangebracht is, zou kunnen leiden tot de interpretatie dat de provincie ook verantwoordelijk is voor de kwaliteit van de fietsvoorzieningen. Zowel bij de bewegwijzering van de toeristische fietsroutes en de fietsknooppunten, die onder de bevoegdheid van gedeputeerde Couckuyt vallen, als bij de bewegwijzering van de functionele fietsroutes, wordt hetzelfde uitgangspunt gehanteerd: de bewegwijzering moet ervoor zorgen dat de fietser met zekerheid naar de aangeduide bestemming wordt

geleid, ook als daarbij een traject wordt gevolgd dat niet altijd voldoet aan de normen van het fietsvademeccum of waarvan het onderhoud te wensen overlaat.

Met andere woorden: de continuïteit van de route krijgt soms voorrang op de kwaliteit. Maar dat is ook nodig omdat de fietser anders voortdurend op een dood spoor zou belanden, ook al weten we dat de onvoldoende kwaliteit van sommige fietsvoorzieningen soms afstraalt op het bestuur dat de wegwijzers heeft geplaatst.

Tenslotte wil ik nog opmerken dat sinds 2006 het Steunpunt Fiets operationeel is binnen het provinciebestuur. Dit is een infopunt voor overheden, studiebureaus en burgers, die daar terecht kunnen met al hun vragen en klachten over fietsvoorzieningen. Het is de bedoeling om het fietspunt verdere bekendheid te geven via een gemeenschappelijke website van de provincie en het Vlaams gewest. Wanneer burgers gebreken melden over de staat van een fietspad, neemt het Steunpunt contact op met de betrokken wegbeheerder en controleert, indien nodig, de situatie ter plaatse. Op die manier proberen we een effectieve bijdrage te leveren tot het oplossen van concrete problemen.

Collega De Meyer in verband met vervoersarmoede. Een zeer terechte bemerking trouwens en ik zal een overzicht schetsen van wat er vandaag gebeurt vanuit ons provinciaal beleid om die vervoersarmoede enigszins tegen te gaan.

Ik heb al verwezen naar het Bovenlokaal Functioneel Fietsroutenetwerk dat de bedoeling heeft om de verschillende attractiepolen voor functioneel verkeer – woon-schoolverkeer, woon-werkverkeer en woon-winkelverkeer - met elkaar te verbinden door kwalitatief goede en veilige fietspaden. Dit netwerk is in Oost-Vlaanderen ongeveer 2 750 km lang en bestaat zowel uit fietspaden langs gewestwegen, fietspaden langs gemeentewegen en de fietspaden in eigen bedding. Wij doen dat samen met het Vlaams gewest en de gemeenten. Op die manier worden toch al meer en meer functionele fietsroutes gerealiseerd. Dat zijn de snelle verbindingen, dus niet zozeer de toeristische, om de verplaatsing tussen woon-school, woon-bedrijf, enz. vlotter te laten verlopen.

Ook de belangrijke Oost-Vlaamse bedrijfsterrainen en de havengebieden worden in het BFF erkend als attractiepolen en het BFF duidt de fietspaden aan waarmee ze best bereikbaar zijn vanuit de omliggende woonkernen.

De realisatie van het BFF is een uitdaging op langere termijn. Toch kan iedereen vaststellen dat de kwaliteit van het fietsnetwerk er de jongste jaren sterk op vooruit gaat. Wij verwachten trouwens in 2010 opnieuw een beduidende stijging in het aantal dossiers dat voor subsidie zal worden ingediend. Zoals u weet: hoe dichter 2012 komt, hoe meer fietsdossiers wij verwachten.

Naast de focus op langere fietsverplaatsingen wordt er ook extra aandacht besteed aan korte doorsteken tussen woonkernen en industriezones. In de haven van Gent worden tussen woonzones en industrieterreinen koppelingengebieden voorzien waartussen fietspaden kunnen aangelegd worden, zodanig dat de verplaatsing tussen woonzones en bedrijventerreinen kleiner wordt.

De provincie zal trouwens in 2010 een kaart uitbrengen, samen met het Havenbedrijf, die vanuit de omliggende woonkernen de meest veilige en functionele toegangen tot het Gentse Havengebied in kaart brengt.

Momenteel werkt De Lijn aan het besluit 'netmanagement', de verfijning van het stads- en streeknet. Waar bedrijventerreinen niet bediend worden door het decreet op basismobiliteit, verdedigt het provinciaal mobiliteitspunt de lokale belangen van bedrijventerreinen, zodat zij via het netmanagement wél bediend kunnen worden.

We hebben ook al melding gemaakt van het spoorlijncomité Gent-Eeklo, wat ook een grote verbetering is geweest.

En daarnaast pleiten wij ook als provinciebestuur voor het openstellen van de spoorlijn 204 Gent-Terneuzen voor het personenvervoer.

De betrokken partners worden begin 2010 door de provincie samengeroepen om te zien of het plan dat door het Gents Havenbedrijf eigenlijk al is ontwikkeld, en die daar wel oog voor hebben, ook kan uitgewerkt worden. De sleutel ligt natuurlijk bij de NMBS, maar wij gaan daarover samen zitten om te zien of die spoorlijn die nu voor goederenvervoer wordt gebruikt in de toekomst ook voor personenvervoer kan gebruikt worden.

DEBATTEN

Voor sommige werknemers en bedrijven is het ontwikkelen van 'vervoer op maat' echter de enige manier om een alternatief te bieden voor de auto. Deze betrachting leidde onder meer tot het ontstaan van vzw Max Mobiel.

Momenteel zijn er dergelijke shuttlediensten actief tussen station Gent-Dampoort en de Gentse Haven, tussen Gent-Zuid en de Wiedauwkaai, tussen station Gent Sint-Pieters en de site Arcelor Mittal Gent, tussen station Gent-Sint-Pieters en het bedrijventerrein in Drongen. Vanuit de Waaslandhaven worden sinds deze maand ook dergelijke shuttles georganiseerd vanuit Beveren, Antwerpen en Merksem.

Wij zitten in de raad van bestuur en in de begeleiding van Max Mobiel.

Haar suggestie om meer shuttlediensten te voorzien, ook vanuit andere gemeenten, bijvoorbeeld vanuit Zelzate, maar ook vanuit Eeklo, gaan we zeker meenemen. Ik denk dat er heel wat mensen uit die regio in de havengebieden werken. Dus wij gaan de suggestie zeker meenemen om te zien of we Max Mobiel daar kunnen inzetten.

Mijnheer Alens stelde de vraag welke initiatieven wij zullen nemen om de gemeenten te stimuleren werk te maken van betere en veilige fietspaden?

Ik ben daarstraks al ruim ingegaan op de fietsverbindingen. Ook de fietskaart, die wij zullen opmaken in 2010 voor de Gentse haven heb ik al aangestipt.

Wij voorzien heel wat middelen. Wij maken onze subsidiereglementen en onze werking ook bekend bij de gemeenten. Er bestaat ook een cd-rom, die wij aan alle gemeenten ter beschikking hebben gesteld, aan de ambtenaren, maar ook aan de beleidsmensen, met daarop de verschillende subsidiereglementen en de netwerken op hun gemeente.

Wij zijn ervan overtuigd dat onze reglementen ondertussen zeer goed gekend zijn bij de verschillende gemeenten. Wij dringen erop aan, maar zoals ik vroeger al zei, ligt de belangrijkste taak bij de gemeenten om dossiers in te dienen of om gronden te verwerven om lange afstandfietspaden aan te leggen.

Tot daar mobiliteit.

Dan kom ik aan het hoofdstuk energie.

Mijnheer Beke had het over energiewinning van warmte uit water met het systeem van de warmtepomp. Het procedé is gekend. Het is niet nieuw. Of er in Vlaanderen echt ruimte is voor 20% van onze woningen, durf ik sterk te betwijfelen. Vlaanderen is Nederland niet wat betreft waterhoeveelheid. En ook niet al het water komt in aanmerking om waterpompen op een zeer doelmatige manier te installeren. Het principe van waterpompen wordt vaak al toegepast. Sommige zijn op basis van de warmteafzet van water, andere van lucht. Maar de meest efficiënte zijn toch deze die op basis van warmteafzet van de grond tot stand komen.

Waarom?

Omdat de ondergrond natuurlijk een zeer constante temperatuur heeft en waterpompen werken nog beter wanneer de temperatuur constant is, zodanig dat de instellingen goed op elkaar kunnen afgestemd worden.

Wat betreft warmtepompen die in de grond zitten, zijn de resultaten zeer goed. Wat betreft waterpompen die op basis van lucht werken, is het een stuk minder, ook van water.

Technologisch wordt dat allemaal onderzocht, maar ik denk niet dat wij de aangewezen instelling zijn om dat technologisch ook nog eens te gaan onderzoeken. Dat gebeurt ondertussen al door het VITO en het IWT, die dat momenteel allemaal uitpluizen.

Wij gaan dat zeker verder opvolgen en wanneer de technologie ons toelaat om het ook op eigen locaties te doen, zullen wij dat zeker opnemen. Bijvoorbeeld Puyenbroeck is daar één van waar wij dat eventueel zouden kunnen doen met de grote vijver die daar ligt. Mocht de technologie dat toelaten, gaan wij dat zeker doen. Dan nemen wij ook de warmtepompen op in onze aanstipijst 'duurzaam bouwen'. Maar ondertussen wachten we de verdere onderzoeken af.

Collega Fiers had het onder meer over het feit dat het allemaal zo traag gaat.

Ik vind dat een bijzondere opmerking voor iemand die fractieleider is van een partij die traagheid toch hoog in het vaandel voert, die trage wegen belangrijk vindt, die vindt dat de ratrace van de samenleving best een beetje trager mag gaan en dat er meer aandacht moet zijn voor kwaliteit.

Ik begrijp dat zelf niet zo goed.

Anderzijds ben ik er niet van overtuigd dat alles zo traag gaat. Integendeel, ik heb soms de indruk dat het niet het beleid is dat zo traag gaat, maar de tijd die zo snel gaat. Het lijkt nog maar vorige week dat ik voor de eerste keer een kostuum kocht en ik ben ondertussen al drie jaar gedeputeerde.

Het gaat heel snel vooruit.

Ik denk ook niet dat de indruk mag gewekt worden dat er nog niets is gerealiseerd de afgelopen jaren. We hebben het subsidiereglement voor de energiesnoeiërs, we hebben ons windplan, het passiefgebouw in Puyenbroeck wordt opgericht, de plannen voor de passiefschool zijn in aanmaak, we zijn bezig met het renovatieplan om zonnepanelen op het dak te plaatsen, de actie 'Ban de Gloeilamp' wordt uitgewerkt, er zijn speciale budgetten voorzien voor energievoorzieningen, er komt een waterkrachtcentrale op de Zwalmolen, de actie 'klimaatwijken' doen wij jaar na jaar en heeft elk jaar meer succes. Dus nu zeggen dat wij gedurende drie jaar stilgezeten hebben, is volgens mij ook niet correct.

Soms willen wij meer dan wij effectief kunnen. Ik droom er ook wel van om een windmolen op Puyenbroeck te zetten. Alleen kan dat niet. Het is landschappelijk niet verantwoord om daar een grote windmolen te zetten omdat het natuur- en waardevol gebied is en de open ruimte beschermd moet worden.

We hebben ook nagekeken of wij andere taken op ons kunnen nemen, bijvoorbeeld de borgstelling in het kader van het Fonds voor de Reductie van Energievoorzieningen. Maar wij stellen vast dat verschillende intercommunales dat al op zich hebben genomen, dat de stad Gent dat al op zich heeft genomen. Dus het zou al te gek zijn dat wij dergelijke taken dubbel doen. Als andere overheden, die dichter geplaatst zijn bij de burger, dat doen, lijkt mij dat een goede optie en moeten wij dat niet nog eens extra gaan doen.

Dus sommige dingen gebeuren al door andere overheden. Met andere zaken zijn wij wel degelijk bezig.

Kan het allemaal iets sneller?

We willen het allemaal waarschijnlijk af en toe iets sneller, maar ik denk dat wij toch al een hele weg afgelegd hebben.

Wat de kleinschalige windturbines betreft.

Wij gaan daar de komende jaren wel degelijk werk van maken met:

- de reizende tentoonstelling;
- het promopark dat wij waarschijnlijk op Puyenbroeck zullen installeren;
- informatiebrochures die wij aan de bevolking gaan uitreiken.

Zoals meermaals gezegd, is de technologie van grootschalige windturbines al zeer performant en wordt ze jaar na jaar beter. Die van kleinschalige windturbines laat soms wat te wensen over. Dus we moeten de mensen niets in de maag splitsen dat nog niet volledig op punt staat. Maar wat betreft de informatieverstrekking gaan wij daar de komende jaren zeker werk van maken.

Wat betreft de energiesnoeiërs waar de heer Van Malderen naar verwees.

Zowel in 2008 als in 2009 werd door telkens drie energiesnoeiëbedrijven een subsidieaanvraag ingediend. Er zijn nog een aantal energiesnoeiëbedrijven die het niet doen. Het is de bedoeling dat wij dat het komende jaar gaan analyseren om te zien hoe het komt dat ze daar niet op intekenen. Wij gaan kijken of het subsidiereglement wel beantwoordt aan hun noden. Zoals gezegd: ik vind dat een subsidiereglement om de paar jaar serieus onder de loep moet genomen worden om te zien of het wel aan zijn doelstellingen beantwoordt. Zoals wij het nu zien, beantwoordt het daar zeker voor de helft aan, de helft nog niet. We gaan het komende jaar grondig bekijken of dat niet nog beter kan.

Dan was er de uitgebreide tussenkomst van de heer Veys rond patrimonium en de klassieke vraag rond de centralisatie en waarom dit hier niet wordt besproken.

In het beleidsprogramma 2007-2012 spraken we van een optimalisatie van ons gebouwenpatrimonium. Het is de taak van de deputatie om samen met de administratie dat beleid voor te bereiden en uit te voeren. De beslissing daaromtrent ligt natuurlijk bij de raad. En wanneer er effectief ook plannen zijn, worden die altijd voorgelegd aan de raad. Maar het lijkt mij niet zinvol om elk studiewerk en elke denkpiste die door de administratie en de deputatie onder de loep wordt genomen telkens op de raad te brengen. Hij kan ook niet zeggen dat hij niet over de nodige informatie beschikt, want hij bekijkt de nota's deputatie zeer grondig. En hij kan ook niet zeggen dat er over dat dossier nog nooit gepraat is, want ik denk dat er bijna elke raad over dat dossier wel gepraat is.

Komen wij op dit ogenblik met concrete documenten af?

DEBATTEN

Neen.

Waarom?

Omdat die er gewoon nog niet zijn. Wanneer wij echt een concreet plan hebben, zullen wij daarmee naar deze raad komen, uiteraard.

Wat betreft de brandveiligheid van de tentoonstellingsruimte aan het PAC Zuid.

Deze werken zijn uitgevoerd. Dat is in orde gebracht.

De Bank van de Arbeid en de Gouvernmentstraat, die ook op het lijstje stonden met eventueel te verkopen gebouwen.

Natuurlijk gaan wij die niet van de hand doen op het moment dat wij geen uitsluitel hebben over een eventuele centralisatie van ons provinciepatrimonium. Wij houden dat on hold zolang wij geen definitieve keuze gemaakt hebben omtrent de eventuele centralisatie.

Het beeld van Cyriel.

De stand van zaken is duidelijk. Wij hebben een voorstel gedaan aan de gemeente Geraardsbergen en wij hebben daar nog geen antwoord op gekregen. Tot op heden heeft de stad nog geen nieuwe stappen ondernomen naar ons toe. Wij wachten vol ongeduld.

De studie parkeergarages waar hij naar verwijst.

Wij weten niet over welke parkeergarages het gaat. Men heeft garages onderzocht in het Gentse, maar wij kennen de uitslagen niet van welke garages dat precies zijn. Ik vermoed dat ze wel bij ons zullen langskomen eens dat het geval is.

De huizen in de Dijkstraat te Dendermonde worden openbaar verkocht. Dat is nog voor deze maand gepland. Het huis in de Kasteelstraat in Oudenaarde staat ook op de te verkopen lijst. Het zal ofwel openbaar ofwel aan de stad Oudenaarde verkocht worden. Die processen lopen allemaal. Maar wij gaan daarbij inderdaad niet overhaast te werk. "Zachtjes aan, dan breekt het lijntje niet", zei Joop den Uyl altijd.

Wat betreft de tussenkomst van mijnheer Van Gucht.

In het kader van het Kyoto-protocol heeft het provinciebestuur zich geëngageerd om 7,5% energie te besparen tegen 2012. Dat zal ons ook wel lukken, denk ik, met de nodige investeringen.

Een tiental scholen doet nu ook mee aan de actie Klimaatwijken waardoor ook daardoor de energiereductie duidelijk zal blijken.

De campagne 'Ban de Gloeilamp' wordt volledig uitgevoerd. Dat zal niet begin 2010 zijn afgerond, maar in de tweede helft van 2010, zodanig dat alle gloeilampen in het huis vervangen zijn door led- of spaarlampen. We gaan nog altijd na of ledverlichting kan in plaats van spaarlampen. In de scholen zal het iets langer duren, maar in 2011 zal ook daar de operatie afgerond zijn. Ondertussen doen wij ook nog altijd mee aan Dikke-truendag, enz.

Dus wij nemen wel de nodige maatregelen in onze eigen werking, in ons eigen patrimonium qua educatieve acties.

Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat ik er door ben.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer de Gedeputeerde, voor uw bondige en toch volledige uiteenzetting. Niemand zal u kunnen verwijten dat u geen antwoord hebt gegeven.

De heer Van Malderen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb een korte vraag gesteld over energiesnoeibedrijven, maar wel geen antwoord gekregen. Ik zal ze herhalen: door wie wordt de kwaliteit van isolatiewerken beoordeeld en krijgen de energiesnoeiers hiervoor een opleiding?

Dan had ik ook nog een vraag gesteld betreffende de praktijkcursus recht. U hebt mij uitgelegd dat het een zeer ingewikkelde procedure is om dat mogelijks op het programma te krijgen. Maar hebt u de intentie om de poging te wagen? Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik dank de gedeputeerde voor zijn bondig antwoord.

Bij het luik Onderwijs zou ik enkel de gedachte willen meegeven dat het een beetje kadert in de typische voorzichtigheid van de provincie om af te wachten. Ik noteer alvast dat u er voorstander van bent dat elke overheid zorgt voor onderwijs. Ik denk dat het een beetje een verspilling is, dat het dateert uit de periode van de schoolstrijd, enz. en het voorbijgestreefd is.

Ik zou liever hebben dat de provincie eens het voortouw neemt en het goede voorbeeld geeft en niet altijd achter de evolutie aanloopt.

Idem in een bepaalde intercommunale, waar de rol van de provincies totaal voorbijgestreefd is. Men stuurt nog altijd krampachtig twee mensen naar de algemene vergadering of de raad van bestuur, daar waar wij niets meer te zeggen hebben, waar wij geen enkel belang of geen enkele inbreng meer hebben. Maar gewoon omwille van het historische belang.

Ik zie daar echt het nut niet van in.

Hopelijk worden de individuele afgevaardigden er persoonlijk beter van.

In mijn tussenkomst over energie heb ik verwezen naar twee problematieken.

Eenzijds dat volgens een studie uit Duitsland - ik wil u die gerust eens ter kennis stellen - het investeren en het mensen aanzetten tot investeren in windmolens niet zaligmakend is. Men is daar al een beetje van aan het terugkomen. Het is blijkbaar toch niet zo rendabel. Dus eenmaal de subsidies wegvallen, blijkt het plaatje totaal anders te zijn.

Anderzijds in verband met het energiegebruik: weet de provincie of de groene energie die zij aankoopt uit bio-energie komt, die verkregen wordt door de bewerking en verwerking van gewassen van voedselproducten?

Wat het patrimonium betreft ben ik een beetje verwonderd dat ik niet op alles een antwoord heb gekregen. Voor één keer heb ik een mooi overzichtje bezorgd van alle thema's waarvoor ik de aandacht heb gevraagd. Tenzij u zegt: zolang wij niet weten, of zolang er geen principiële beslissing is omtrent de mogelijke verhuis ...

U zegt dat we er al zoveel over gedebatteerd hebben. Maar een echt debat, waar de provincie een keer met het dossier naar de raad of de commissie komt en waarin men een opsomming geeft, is er nog altijd niet geweest.

Ik heb daar kennis van en ik twijfel er niet aan. En de meerderheid maakt zeker gebruik van zijn inzagerecht om wekelijks de notulen deputatie in te kijken. Maar voor de enkelingen die misschien niet zo vertrouwd zijn met de notulen deputatie zou het zeker mooi meegenomen zijn en ik zal daar een blijvende pleitbezorger voor zijn.

Meer concreet wat betreft de Bank van de Arbeid.

Er was een erfpachtovereenkomst met de stad Gent. Dat is in extremis afgeblazen. Kunt u even toelichten waarom die afgeblazen werd? Wat is het vervolg van het verhaal?

Wat betreft het Huis Thuysbaert heb ik specifiek gevraagd wat de plannen zijn. Of staat het ook on hold? Dat gebouw staat in Lokeren. Wat gaan wij daarmee doen? Nu zit de stad Lokeren daar in, maar ik vermoed dat er daar ook een visie voor is. Of gaan we dat blijven meesleuren? Ongeacht de centralisatie gaan we daar nooit administratieve diensten vestigen van de provincie Oost-Vlaanderen.

Wat de parkeergarages betreft zal ik eens proberen wat meer concrete informatie te geven. Wie weet komt het nog eens terug bij een interpellatie.

Hetzelfde wat Vinkt betreft. U sprak van een totaalvisie rond het openstellen van dergelijk patrimonium in het kader van het executieoord Rieme-Oostakker, met de wagen die zich daar bevindt.

DEBATTEN

Het staat letterlijk in uw nota dat 'dit dient te kaderen in een visie over de ontsluiting van diverse Oost-Vlaamse oorlogssites, onder andere Vinkt'. Dus ik vermoed dat er daar wel plannen moeten rond zijn. Ik werd op het hoogtepunt van mijn tussenkomst kort onderbroken door de voorzitter, maar ik denk toch dat er rond Vinkt een visie moet zijn, dat er eventueel plannen rond zijn.

Ik hoop toch dat het iets meer is.

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys,

Ik kan niet antwoorden op uw vragen, maar een kleine intercommunale, waar we misschien zelfs geen rol meer in spelen, vergelijken met ons kroonjuweel, het provinciaal onderwijs, is toch wel een beetje heel kort door de bocht.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Eigenlijk zou ik over Vinkt niets mogen zeggen in deze raad, want ik ben de voorzitter van de vzw. Maar ik wil toch even duiden wat in de beleidsverklaring staat.

Er staat eigenlijk in dat wij ons ter herdenking van 1940-1945 taxeren op drie plaatsen, drie 'lieux de mémoires', namelijk Vinkt, Adegem en het executieoord in Oostakker-Rieme.

Dat is eigenlijk het enige dat daar in staat, Collega.

En het had misschien wat helderder kunnen geformuleerd worden. Ik ben daar misschien zodanig mee vertrouwd dat ik er te snel overgelezen heb.

Mijn excuses daarvoor dan.

Maar dat is de enige bedoeling van de vermelding daarin, plus dat er inderdaad met het onderwijs mogelijk samengewerkt wordt om wat herstellingen te doen aan die fameuze treinwagon.

Dank u.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil enkele reacties geven en enkele bijkomende vragen stellen rond het fietspadenbeleid.

Het probleem met de ronde punten kennen we al 10 tot 15 jaar. Maar wat mij verwondert, is dat we nog zo weinig voor de oplossing kiezen om de fietsers volledig te gaan scheiden van een rond punt. En, als we de ruimte hebben, om het rond punt een beetje naar omhoog te brengen en de fietspaden een beetje naar omlaag. Dan heeft men geen confrontatiepunten meer. Men is daar altijd conservatief in.

We hebben zelf ook die discussie in onze gemeente betreffende het fietspad lange afstand tussen Sint-Niklaas en Beveren. Op een bepaald moment moet dat de N70 kruisen. Wij waren vanuit de gemeente vragende partij om een doorboring te doen van de spoorwegviaduct, maar het Vlaams gewest heeft dat op een bepaald moment afgeblokt en wil dat absoluut niet. Dus men blijft daar een confrontatiepunt hebben tussen de fietsers en een zeer drukke weg.

Ik vind dat we er alles moeten aan doen om dat te vermijden.

Ik wil ook nog iets zeggen over de discussie over energie uit warmte en de waterpomp.

Wat is nu het rendabelste?

Alles hangt af van de temperatuur van het medium waaruit u het trekt. Maar wat ook heel interessant kan zijn naar de toekomst, vooral voor openbare en grote gebouwen, is het systeem van de boorgatenergieopslag. Dat is een vrij moeilijk woord. Maar wij passen dat toe in een nieuw woon- en zorgcentrum in de gemeente.

Wat doet men dan zeker in gebouwen waar men in de zomer ook wel eens een beetje moet koelen? Men moet dat vermijden natuurlijk, maar in gebouwen met veel volk of veel computers kan men dat niet vermijden.

Dan kan men eigenlijk op een heel goedkope manier koelen door het overschot aan energie diep in de bodem te gaan stoppen. In de winter kan men het er op een heel goedkope manier terug uithalen om dat gebouw te gaan warmen.

Dat globale evenwicht kan u enorme besparingen geven.

Dus als men daar naar uitkijkt, vind ik dat ook dat systeem zeker mee moet bekeken worden.

Ik wil ook nog een kleine reactie geven naar mijnheer Veys toe, die het subsidiesysteem voor windmolens een beetje belachelijk maakt. Zo had ik toch het gevoel.

Windenergie, Collega, is de meest efficiënte techniek om zonne-energie om te zetten in elektriciteit. Vandaag is dat bijna rendabel op zich. Subsidies heeft men ook nodig om markten op gang te krijgen en om bepaalde systemen technologisch te laten ontwikkelen en dat verder te laten gaan.

Alleen, en dat gebeurt te weinig, moet men regelmatig kritisch zijn naar die subsidies. Bijvoorbeeld voor fotovoltaïsche zonnepanelen heeft men dat veel te laat gedaan. Vandaag leidt de oversubsidiëring van pv-installaties tot prijsverhogingen van gemakkelijk 10% tot 15%. Dus u geeft geen subsidies meer aan de mensen die de panelen plaatsen, maar aan plaatsers en aan producenten en dat is absoluut niet de bedoeling.

Als u vandaag een pv-installatie plaatst en daarin 1 000 EUR investeert, verdient u daar op lange termijn 3 500 EUR tot 4 000 EUR aan terug.

Als u weet dat maar ongeveer 1 000 EUR grosso modo uit de besparing van elektriciteit komt en al de rest uit die subsidies, bent u toch wel volledig verkeerd bezig.

Daar moet men veel sneller – maar op alle niveaus – kritisch gaan evalueren. Dan denk ik dat het niet kan mis lopen.

Dank u.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil nog even terugkomen op de lightrail, want het verwondert mij dat op die bespreking De Lijn niet aanwezig was.

Ik weet niet wie de initiatiefnemer was tot de bijeenkomst, maar het lijkt mij een beetje jammer, in die zin dat De Lijn het lightrail-project langs de kanaalzone tot in Terneuzen op termijn opgenomen heeft in haar 2020-plan.

Van de NMBS hebben we ondertussen vernomen dat ze daar op korte termijn, zelfs lange termijn, geen belangstelling voor heeft.

Het is ook niet goed om daar concurrentie in te creëren. Ik denk dat we daar het gezond verstand moeten laten zegevieren, dat de provincie daar een belangrijke rol kan in vervullen en wij moeten kijken hoe dit op redelijke termijn toch kan gerealiseerd worden.

Dank u.

De heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het is verleidelijk. We hebben een aantal thema's behandeld en ik ben geneigd om overal iets over te zeggen, maar ik zal dat niet doen.

Ik deel de mening van collega Maes als het gaat over de incentives die men geeft met de subsidiëring aan windmolens. Dat is een sector in volle ontwikkeling. Dus ik deel de mening niet van collega Veys op dat vlak.

Wat de antwoorden betreft op de vragen die ik heb gesteld, ben ik toch een beetje op mijn honger blijven zitten wat cijfermateriaal betreft. Wij hebben een paar algemene antwoorden gekregen.

Het zou mij bijvoorbeeld zeer interesseren hoeveel personeelsleden er met de fiets of het openbaar vervoer komen en dus concreet bijdragen aan de reductie van de CO2-uitstoot.

DEBATTEN

Dat was een logisch antwoord geweest op mijn vraag.
Hoeveel mensen hebben meegedaan aan Kyoto?
In verband met energie, zijn alle daken die we hebben nu al per definitie nog niet geschikt om er zonnepanelen op te leggen?
Hoeveel eigen energie produceren we nu al? Ik heb weet van de Kaaihoeve, maar er zijn wellicht nog andere initiatieven.

Misschien dat ik de informatie alsnog kan krijgen, desnoods schriftelijk. Maar het zou interessant zijn om het nu al te krijgen, naar aanleiding van de begrotingsdiscussie.
Dank u.

De heer voorzitter

Dat is inderdaad eerder voor een commissie of voor schriftelijke vragen. Dat vind ik ook. Dank u wel om het zelf te zeggen.

De heer Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik heb gisteren een tussenkomst gehouden in verband met de fusie van de polders. Ik heb uit het antwoord dat ik gekregen heb via de collega's begrepen dat de gedeputeerde mijn tussenkomst nogal verengde naar een pleidooi voor meer stemrecht voor grote eigenaars.

Maar eigenlijk stelde ik de besturen als dusdanig in vraag en zeker hun fiscale bevoegdheid.

Als we spreken over een verrommeling van het middenveld en als het uitgangspunt van het VVP-congres van zaterdag laatstleden was dat er slechts twee beleidsniveaus over een bepaalde bevoegdheid mogen gaan, dan moeten we zeker ook dit bestuur kritisch durven benaderen.

Ik heb niet gepleit voor de afschaffing en ook niet voor de omvorming naar één grote intercommunale naar Nederlands voorbeeld. Trouwens, het is een Vlaams debat.

Ik heb wel gesteld dat de voornaamste beweegreden tot het niet afschaffen de specifiek lokale kennis is op het terrein. En in mijn pleidooi stelde ik om te voorzien in een blijvende territoriale verankering door het kiessysteem.

Ik heb daar het voorbeeld van twee polders gegeven, met name één met heel veel ingelanden en het ander met een zeer grote oppervlakte.

Dat kiessysteem kan in de hand werken dat – want de overgangperiode voor die territoriale spreiding geldt maar voor drie jaar – die zeer specifiek lokale kennis zou kunnen teloor gaan. Men had evengoed in het huishoudelijk reglement uit iedere polder twee personen kunnen aanduiden.

Dat zeker de spreiding uit de verschillende polders bleef, was eigenlijk het uitgangspunt van mijn pleidooi.
Dank u.

De heer De Knijf

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Nog eventjes over de geluidshinder in Puyenbroeck. Ik had de indruk dat men daar vrij licht overstapt. Maar goed, ik neem daar dan maar akte van.

Ik had u een vijftal vragen gesteld waarvan er twee tot drie werden beantwoord, namelijk dat uit metingen blijkt dat de geluidsnormen duidelijk werden overschreden en dat deze gaan aangepast worden zo een beetje naar het voorbeeld van de Lokerse Feesten, wat een goede zaak is. Inderdaad, met de Lokerse Feesten had men vroeger ook overlast en op dit moment is dit grotendeels weg. Dus dat klopt.

Maar er zijn twee vragen, die ik toch belangrijk vind en opnieuw zou willen stellen, want ik heb daar geen antwoord op gekregen. En ik denk dat het voor de visie van het provinciebestuur toch goed is dat duidelijk gesteld wordt en dat we goed weten hoe de provincie dit ziet.

Die vraag was: vindt het provinciebestuur het argument, gebruikt door uw diensten, namelijk 'voor Puyenbroeck betekent dit inkomsten', een valabel argument om festiviteiten waarvan men op voorhand in feite kan weten dat ze overlast zullen bezorgen, bijvoorbeeld bepaalde muziekgenres, zo maar toe te laten?

Dat zou ik eens graag duidelijk willen weten.

Vindt het provinciebestuur het organiseren van dergelijke concerten compatibel met de functie van natuurgebied die het domein ontegensprekelijk bezit? Ik denk dan bijvoorbeeld aan het effect op de vogelpopulatie, de beertjes die daar hun thuis hebben gevonden, enz. Vindt men dat werkelijk compatibel om zo een concerten daar te laten plaatsvinden?

Graag ter verduidelijking nog eens een antwoord op die twee vragen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het klopt dat collega Van Malderen concrete vragen heeft gesteld waar ik niet op geantwoord heb.

Wat betreft de kwaliteit van de isolatiewerken en de opleiding van de energiesnoeiers.

De VDAB heeft een isolatiecoach ter beschikking gesteld voor de begeleiding van de opstartende sociaal economie bedrijven. Via deze 'teaching-on-the-floor' kan men beroep doen op de expertise van de coach. Dit kan bij de opstart, maar ook wanneer er zich in een latere fase onverwachte problemen voordoen op de werf.

KOMOSIE - de Koepel van de Energiesnoeiers en de Kringloopcentra in Vlaanderen - ontwikkelde ook een kwaliteitskader waarbinnen de energiesnoeibedrijven werken. De nadruk ligt hier op een stapsgewijze procedure met een kwalitatieve dakisolatie tot eindresultaat. Deze procedure werd ook afgetoetst met onder andere de VDAB.

Krijgen de energiesnoeiers hiervoor een opleiding?

De opleiding van de werknemers wordt voorzien door de VDAB in samenwerking met KOMOSIE. Deze opleiding is speciaal op maat van de sociale economie ontwikkeld. Het gaat over een theoretische driedaagse opleiding voor begeleiders en een vierdaagse praktische opleiding voor doelgroepmedewerkers en begeleiders. Energiesnoeiers gaan pas isoleren nadat zij deze opleiding positief doorlopen hebben. Daarna voorziet de KOMOSIE ook regelmatig terugkomdagen waarop specifieke thema's besproken worden, zoals de verzekeringsaspecten van de dakisolatie, het isoleren zonder onderdak, enz.

Gaan wij de rechtspraktijk voorstellen?

Wij gaan dat inderdaad in het consortium - in eerste instantie in Gent omdat wij hier het PCVO-perspectief hebben dat daar het meest voor geschikt is - ter discussie brengen. We moeten afwachten wat de collega's in de consortia daarvan zeggen, maar we gaan dat meenemen in de discussie binnen het consortium.

Het standpunt van mijnheer Veys betreffende het onderwijs.

Hij heeft het zijne. Ik heb het mijne. Ik blijf erbij dat een overheid die niet in onderwijs en opleiding investeert geen verstandige overheid is. Dus dat onderwijs en opleiding een kerntaak is van elke overheid. Hij heeft daar een andere mening over. Dat laat ik voor hem.

Wat betreft energie en windmolens.

Ik ken de studie niet, maar ik sluit mij wel aan bij de collega's Fiers en Maes. Windenergie is wel degelijk, zelfs zonder subsidie, bijna economisch verantwoord. De efficiëntie van de windturbines is gigantisch toegenomen. Los daarvan mag men niet vergeten dat niet alleen het economische aspect van windenergie van belang is. Het is ook onuitputtelijke energie en milieuvriendelijke energie. De milieukost die in andere energiebronnen niet altijd wordt meegenomen, is hier afwezig. Dus als men het volledige plaatje zou maken, is het wel degelijk een economisch verantwoord verhaal.

DEBATTEN

De energie van onze provincie komt van waterkrachtcentrales in de Franse Alpen, dus er zitten geen biogas en/of bioverbrandingsstoffen bij. Het komt van waterkrachtcentrales uit de Franse Alpen.

Wat betreft het patrimonium.

De erfpacht met de Bank van de Arbeid is niet echt afgeblazen. Er is gewoon een voorstel ontwikkeld van hoe het er zou kunnen uitzien tussen het SOB en onze diensten. Maar het is nooit echt ter stemming voorgelegd.

Het is inderdaad besproken binnen het SOB, maar wij hebben dat nooit goedgekeurd. Wij hebben dat voorstel gezien en gezegd: wacht daarmee tot we meer zekerheid hebben. We hebben dat nooit afgeblazen of teruggeschroefd. Wij blijven bij ons standpunt dat we eerst wat meer duidelijkheid willen over andere evoluties.

Bij het Zuivelcentrum stelde die discussie zich niet omdat het sowieso niet in aanmerking komt voor ons administratief patrimonium. Dus dat konden we wel van de hand doen. Maar voor de Bank van de Arbeid wachten we daar nog mee.

Het Huis Thuysbaert.

U weet dat wij dat oorspronkelijk op de lijst van te verkopen patrimonium hadden gezet. Maar toen het politiekantoor in Lokeren mogelijk te koop werd aangeboden, hebben we in samenwerking met het gemeentebestuur gekeken of er mogelijkheid was tot een ruil.

Dat is niet gelukt. Dus waarschijnlijk zal dat terug op de lijst van te verkopen patrimonium geplaatst worden.

Over Vinkt heeft u een antwoord gekregen.

Mijnheer Beke, De Lijn was inderdaad niet aanwezig, maar wij waren ook niet de uitnodigers. Ik weet niet wat de reden is. Misschien waren zij wel uitgenodigd, maar waren ze om de één of andere reden niet aanwezig. Precies daarom dat wij alle belanghebbenden – en daar zit De Lijn wel bij – rond de tafel gaan brengen begin 2010 om te zien of er mogelijkheden zijn naar het spoorlijncomité.

Mijnheer Fiers, de cijfers zijn bekend. Ik zal ze u bezorgen. Ik heb ze niet bij de hand, maar wij weten hoeveel personeelsleden met de fiets komen, hoeveel met het openbaar vervoer, enz. Dus die cijfers kunnen u allemaal bezorgd worden.

Collega Van Gaeveren, dat ik alleen daarop gespeeld heb, klopt niet volledig. Ik heb misschien wel iets korter geantwoord omdat u niet aanwezig was.

Maar ik heb er op gewezen dat de plaatselijke knowhow absoluut van groot belang is. Wat mij betreft is dat ook de belangrijkste meerwaarde van een polder.

Ik heb ook gewezen op de huidige problemen van de polders: een fiscaliteit die nauwelijks de kosten dekt van de griffier zijn loon, de technische knowhow die absoluut niet meer aanwezig is, de juridische knowhow die vaak niet aanwezig is.

Het VVP-memorandum spreekt duidelijk van een tweesporenbeleid, waarbij de bevaarbare waterlopen de Vlaamse overheid en de onbevaarbare waterlopen de provincie zouden zijn. Zij denkt daarbij niet zozeer in termen van provincies als aparte besturen, maar meer aan uitvoeringsagentschappen die samen met de provincies zouden werken op het terrein, maar waarvan de provincie de eindverantwoordelijkheid draagt voor alle onbevaarbare waterlopen.

We zullen zien hoe die evolutie verloopt op Vlaams niveau, wat men van plan is om daar met de hervorming te doen. Maar zoals gezegd: de terreinkennis is de absolute meerwaarde van de polders. Voor het overige valt daar nog heel wat voor te zeggen.

Mijnheer De Knijf: zijn inkomsten een valabel argument?

De inkomsten zijn een deelargument. Ik weet niet of de diensten dat ook zo gezegd hebben. Ik geloof dat u de uitspraak uit een krant heeft gehaald of het maar een deel van het antwoord zal zijn dat u gekregen heeft? Dat kan toch niet het enige antwoord zijn. Het is één van de argumenten ...

De heer voorzitter

Geen discussie onder elkaar.

De heer gedeputeerde Hertog

... Ik kan mij niet voorstellen dat onze diensten gezegd hebben dat het enige argument de inkomsten zijn. Dat zal zo niet zijn. Maar dat is een argument.

Wij organiseren die activiteiten niet zelf. Wij hebben evenementeninfrastructuur en privéorganisaties kunnen vragen of zij gebruik mogen maken van die evenementeninfrastructuur tegen betaling. Dat zijn natuurlijk inkomsten voor het domein en dat is altijd meegenomen. Zo een groot domein heeft ook inkomsten nodig. Maar wij letten er wel degelijk op dat niet alle activiteiten daar kunnen plaatsvinden en letten er ook op dat ze aan strikte normen gebonden zijn.

In dit geval, dit ene geval, zijn die normen overschreden en zullen er stappen ondernomen worden om dat in de toekomst te vermijden.

Vindt u dat dergelijke activiteiten mogen plaatsvinden in dat gebied?

Het is een recreatiedomein, met de nadruk op zachte recreatie, met de nadruk op rust. Maar ik heb het u al gezegd: de mensen in de omgeving hebben daar dankzij de provincie 360 dagen per jaar het mooiste domein van Vlaanderen gratis en voor niets in absolute rust. Vier dagen per jaar is er daar een beetje lawaaihinder als u de muziek niet graag hoort en lawaaiplezier als u de muziek wel graag hoort, nooit tot stukken in de nacht, meestal maar tot middernacht.

Ik denk dat het verantwoord is.

Dank u.

De heer Alens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik had een vraag gesteld in verband met het stimuleren van de gemeenten naar het realiseren van fietspaden en trage wegen.

U gaf als antwoord dat het reglement zeer goed gekend is bij de verschillende gemeentebesturen en dat u rekent op de bereidwilligheid en de medewerking van de gemeentebesturen.

Kunt u een verklaring geven voor een uitspraak van een schepen van Openbare Werken, namelijk 'als wij subsidie aanvragen, krijgen wij als antwoord dat er geen budget meer is'?

Dank u.

De heer gedeputeerde Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ken die schepen van Openbare Werken niet, maar het klopt niet. Er is wel budget.

Dank u.

Vierde gedeputeerde Jozef Dauwe

ECONOMIE, MIDDENSTAND EN STEDENBELEID

BELEIDSNOTA P. 13: RUBRIEK: ECONOMISCHE RAAD VOOR OOST-VLAANDEREN (EROV): VOORSTEL OM HET ONVEILIGHEIDSGEVOEL BIJ ZELFSTANDIGEN WEG TE WERKEN

De heer Lampaert

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ben blij dat ik het vragenuurtje mag starten. Ik moet mij wel verontschuldigen dat ik een vraag stel die eigenlijk niet in de beleidsnota is opgenomen. Dit is geen kritiek, maar het zou misschien in overweging kunnen genomen worden om eraan te denken daar in 2010 iets voor te doen.

Mijn vraag gaat over de veiligheid en veiligheidsstudie rond Oost-Vlaamse zelfstandigen.

Ik herinner mij dat een bepaalde middenstandsorganisatie - UNIZO om ze niet te noemen - in 2005 een studie heeft gemaakt waaruit bleek dat heel wat Oost-Vlaamse zelfstandigen zich op dat ogenblik zeer onveilig voelden.

Ik moet wel toegeven dat men de dag van vandaag niet zoveel meer hoort over diefstallen, zware gewapende diefstallen bij zelfstandigen, maar toch kan ik niet geloven dat het volledig voorbij is. En ik kan ook niet geloven dat de situatie van 2005 nu, in 2009, sterk zou veranderd zijn.

Uit die studie bleek toen dat de Oost-Vlaamse zelfstandigen zich meer en beter wapenden tegen altijd maar sluwer wordende boeven.

In 2004 investeerde 90% van de zelfstandigen sterk in extra veiligheidsmaatregelen. Eén op vijf handelaars voelde zich toen onveilig. Het was de tijd van de ramkraken en enkele zware diefstallen in het Gentse. Ik herinner mij een telefoonzaak langs de Kortrijksesteenweg die overvallen is.

Ik zou graag vernemen of die studie ooit geüpdatet werd. Of beter gezegd: hebben wij als provincie – het was natuurlijk een studie-initiatief van een private organisatie – niets gedaan om na te kijken hoever het nu staat?

Het zou dus aangenaam zijn mocht ik van de gedeputeerde vernemen dat de provincie Oost-Vlaanderen een initiatief zou nemen, niet alleen om dat onveiligheidsgevoel bij de zelfstandigen weg te werken, maar misschien ook om even bij de zelfstandigen na te kijken of het onveiligheidsgevoel effectief verdwenen is. Ik denk dat een initiatief door EROV hier op zijn plaats zou kunnen zijn. Een informatiebrochure met de federale en Vlaamse tussenkomsten voor de beveiliging van handelszaken of direct provinciale subsidies voor de beveiliging van onze handelszaken kan misschien wel handig zijn, maar misschien moeten wij ook eens denken aan provinciale subsidies voor de beveiliging van de handelszaken.

Dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 128

G.U. 512 00/640 17 – SUBSIDIE AAN EROV: VORMING EN BEGELEIDING VAN KMO'S EN HET KLEINBEDRIJF

G.U. 512 00/640 25 – SUBSIDIE AAN EROV: STARTENDE ZELFSTANDIGEN EN KLEINE EN JONGE BEDRIJVEN:

ONTWIKKELING PREVENTIEVE ACTIE

VRAGEN OVER DE BESTEMMING VAN DEZE SUBSIDIES EN VOORAL OF ER AANDACHT IS VOOR HET

OVERDRACHTSPROBLEEM IN DE LANDBOUWSECTOR

Mevrouw De Sutter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
"Binnen de vijf jaar zullen naar schatting 900 bedrijven in Oost-Vlaanderen sluiten omdat ze geen opvolgers vinden. Het ondernemerschap vergrijsst: 40% van de ondernemers en zelfstandigen is ouder dan 50 en 25% is 55 of ouder. Het aantal dertigers daalde de laatste tien jaar met 30%. Dat bedreigt de Vlaamse welvaart op lange termijn, maar ook vandaag is er gevaar. Slechts 56% van de familiebedrijven zegt de opvolging voor te bereiden."

Collega's, dat waren de woorden van onze gouverneur tijdens zijn verwelkoming op de start van het BEBEO-project - begeleiding van bedrijfsoverdacht - van EROV.

"Een recent rapport over de evaluatie van de wereldlandbouw stelt dat de mensheid in de komende 50 jaar wordt geconfronteerd met een toename van de wereldbevolking tot 9 000 000 000 en met een verdubbeling van de vraag naar voedsel."

Dat waren woorden uit de algemene tussenkomst over landbouw van collega De Roo.

Beste gedeputeerde, ik weet dat u niets heeft tegen vergrijzen en dat u zich wellicht ook niet verantwoordelijk voelt voor de spectaculaire aanwas van de bevolking. Maar ik wil uw aandacht graag vestigen op een 'missing match' in het economische beleid van de provincie, namelijk de click om landbouw te associëren met economie.

U zal het misschien moeilijk geloven aangezien deze twee sectoren geressorteed zijn onder dezelfde provinciale directie, maar in het startmoment van de BEBEO-activiteit georganiseerd door EROV, werd duidelijk gesteld dat in de landbouwsector het overdrachtsprobleem het grootst is. Dat werd er zelfs gestaafd aan de hand van een sterdiagram, maar helaas werd daar heel snel over heen gepraat en zelfs niet meer aangehaald. Ik begrijp het wel: overdracht op een landbouwbedrijf is dan ook geen evidentie.

Uit de leeftijds piramide blijkt dat de basis zeer klein is. Slechts 3% van de bedrijven heeft een bedrijfsleider jonger dan 30 jaar, terwijl 7% ouder is dan 65. De gemiddelde leeftijd van een bedrijfsleider op een land- en tuinbouwbedrijf is 47 jaar. Bij ongeveer 90% van alle land- en tuinbouwbedrijven waarvan het bedrijfshoofd ouder is dan 50 jaar, is er geen vermoedelijke opvolger.

Een groot deel van het vermogen zit in grond en productierechten zoals quota en nutriëntenemissierechten. De financiering van productierechten zijn dikwijls nog bespreekbaar binnen de familie, maar grond ligt moeilijker. Voor bijvoorbeeld een bedrijf met twintig hectare eigendom, en dan spreken we nog niet over heel grote bedrijven, betekent dat snel 600 000 EUR aan gronden. Uiteraard weet u dat het rendement op kapitaal in landbouw te klein is om dit op korte termijn te kunnen financieren.

Daarbij komt dat we uit een tijd komen waarbij het logisch was dat één van de kinderen het bedrijf overnam. Maar met zo een grote investeringen, grote arbeidslast en weinig zekerheid over opbrengsten wordt men terecht als 'goed gek' bekeken als men naar een bank zou stappen voor een krediet van 1 000 000 EUR om uw ouders, broers en zussen uit te betalen. Laat staan dat men dit in deze tijden nog zou overwegen.

Daarom, Beste Gedeputeerde, moet een landbouwbedrijf anno 2009 zeker gecatalogiseerd worden onder de kmo-noemer. De sector moet zich noodgedwongen vervennootschappelijken. Landbouwvennootschappen, patrimoniumvennootschappen, familiecharters, bedrijfspsychologie zijn termen die niet meer weg te denken zijn in de landbouwsector. Dat zijn allemaal termen die ik gehoord heb op de voorbije bijeenkomsten van BEBEO. Maar helaas heb ik daar bijna geen landbouwbedrijfsleiders gezien.

Nochtans wil ik u aantonen dat een kruisbestuiving tussen de knowhow van Oost-Vlaamse familiebedrijven in de tweede, derde, vierde generatie en Oost-Vlaamse landbouwbedrijven een preciaire zaak is.

Mijn vraag is of in het tweede projectjaar van BEBEO hier aandacht kan voor zijn? En als dat niet het geval is of EROV hier in de toekomst aandacht wil voor hebben. Of beter nog: of in 2010 een speciaal project hieraan kan gewijd worden?

Beste Gedeputeerde, tot slot wil ik u graag nog zeggen dat u niet mag vergeten dat landbouw aan de basis ligt van heel wat tewerkstelling in de provincie, maar ook aan de basis van primaire geneugten namelijk spijs en drank.

En ik hoef u wellicht niet te vertellen wie deze woorden vaak gebruikt.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Mijnheer Dauwe,
Dat was wel zeer persoonlijk, hoor. Maar mevrouw blijft binnen de lijnen.

CULTUUR

ALGEMENE TUSSENKOMST

Mevrouw Verheirstraeten

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega 's,
"Cultuur 'onmisbaar voor onze levenskwaliteit'" is de aanhef bij het deel Cultuur in de beleidsnota budget 2010.

Met deze woorden zit men raak, want inderdaad cultuur is onmisbaar voor onze levenskwaliteit. Cultuur gaat over de essentie van het leven en heeft te maken met zin geven aan het denken, het beleven, aan waar we dagelijks mee bezig zijn.

De rode draad en ons uitgangspunt bij het cultuurbeleid moet blijvend participatie, democratisering en vernieuwing zijn.

De voorbije weken konden we genieten van een letterlijk en figuurlijk schitterende tentoonstelling van Gents zilverwerk in het Kasteel van Laarne. Het waren niet alleen Oost-Vlamingen die de tentoonstelling bezochten, maar ook vele kunstliefhebbers van buiten onze provincie kwamen naar Laarne.

We hopen dat dergelijk concept zich in de toekomst kan herhalen, rekening houdend met een goede kunst- en cultuurspreiding ergens anders in een Oost-Vlaamse gemeente. Misschien een volgende keer beeldhouwwerken of schilderijen van belangrijke Oost-Vlaamse kunstenaars?

Ik wil nog even mijn vraag van vorig jaar in herinnering brengen om de kunstwerken, die in menig bureel van de provinciegebouwen prijken en eigendom van de provincie zijn en dus van alle Oost-Vlamingen, ook op regelmatige tijdstippen te kijk te stellen.

Waarom zou het Caermersklooster in dit verband ook niet eens gastheer kunnen zijn en er een heuse tentoonstelling rond opbouwen?

Cultuur dicht bij de mensen brengen, creëert sociale netwerken en dat is het wat onze democratische samenleving vandaag heel hard nodig heeft.

Mag ik in dit verband nogmaals herinneren aan de suggestie die ik eerder deed, namelijk om zoals er ieder jaar een sportdag doorgaat voor de ambtenaren ook ieder jaar gericht een cultuurmoment voor hen te organiseren.

Cultuurparticipatie is van fundamenteel belang en draagt bij tot een verdraagzame samenleving.

Cultureel werk en culturele initiatieven die er bewust willen toe bijdragen dat jongeren en minderheidsgroepen in de samenleving ook op dit terrein kunnen participeren, moeten we blijvend goed ondersteunen. Ik vernoem hier onder meer het sociaal cultureel werkveld.

Bezig zijn met kunst en cultuur is ook bezig zijn met welzijn, met integratie. Cultuur is geen luxe, het is broodnodig. En er kan inderdaad niet altijd onmiddellijk 'gezien' worden wat het opbrengt. Belangrijk is echter dat we er vanuit gaan dat het zinvol is en er in die zin mee omgegaan wordt.

Trouwens, laat ons eerlijk zijn cultuur geeft ook een economische meerwaarde aan de samenleving.

We hebben in onze provincie verschillende grotere culturele organisaties en initiatieven die bovenlokaal en internationaal een belangrijke uitstraling hebben.

Sommige daarvan hebben de titel 'cultureel ambassadeur' gekregen en ook de centen daaraan verbonden.

Maar wie zijn ze eigenlijk? Wie kan cultureel ambassadeur worden? En is iedere organisatie, die minstens een gelijke betoelaging krijgt ook culturele ambassadeur?

Van sommige horen we regelmatig en hun werk mag gezien worden. Ik denk aan de Vooruit, waar vernieuwing en aandacht voor alle lagen van de bevolking tot hun recht komen. En het Festival van Vlaanderen, dat zich buiten Gent ook naar de landelijke gemeenten van onze provincie beweegt en daar heel wat mensen gevoelig kan maken voor muziek.

Van sommige initiatieven die men cultureel ambassadeur noemt, horen we zeer weinig of niets. Nochtans krijgen ze in het voorliggende budget ook een stijging van betoelaging. Wat is de return naar de Oost-Vlaamse bevolking en de provincie toe?

Anderzijds hebben we ook grote culturele initiatieven die een internationale uitstraling hebben, maar de titel en de centen tot nu toe niet kregen. En, tot op heden situeren de culturele ambassadeurs zich enkel in onze hoofdstad. Nochtans zijn er ergens te lande ook waardevolle bovenlokale initiatieven met internationale uitstraling. Wat doen we daarvoor?

Vzw De Spiegel in Sint-Niklaas krijgt meer toelagen. Terecht, want dit muziekcentrum trekt een groot publiek aan uit de ruimere regio Waas en Dender en brengt goede gevarieerde muziek waar jongeren en minderheidsgroepen bewust bij betrokken worden en aan hun trekken komen. Daarenboven vindt de nieuwe zaal van het muziekcentrum een onderkomen in een prachtig architecturaal gebouw dat op deze wijze ook goed bewaard kan blijven.

Ook De Bijloke krijgt terecht een hogere toelage. Dit muziekcentrum heeft het hele jaar door een zowel nationaal als internationaal gevarieerd muziekaanbod, gericht naar alle lagen van de bevolking en financieel aantrekkelijk.

Het krijgt jaarlijks duizenden muzikliefhebbers over de vloer. In 2008 waren dat er 100 000 en heel wat van ver buiten de provincie of Vlaanderen. Dit niet alleen om te luisteren naar concerten, maar ook naar lezingen of om deel te nemen aan de educatieve werking die er geboden wordt.

Het muziekcentrum De Bijloke is uniek omdat het niet alleen om de muziek gaat, maar ook om ons erfgoed. De site en het muziekcentrum behoren tot een groot architecturaal historisch erfgoed. Naar De Bijloke gaan is veel meer dan alleen naar muziek gaan luisteren.

Belangrijk binnen ons cultuurbeleid blijven inderdaad ook onze inspanningen voor ons cultureel erfgoed, onze musea, ons literair erfgoed, onze volkscultuur, ons agrarisch erfgoed. We moeten er goed zorg voordragen en ook hierover de bekommernis en zorg hebben dat zoveel mogelijk mensen ervan kunnen genieten.

Participatie, democratisering, verdieping, vernieuwing: laat ons in deze zin verder een provinciaal kunst en cultuurbeleid blijven voeren in 2010.
Dank u.

ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Toen ik de beleidsnota van onze nieuwe minister van cultuur doornam, wist ik het: de provincies zullen weer mogen bijspringen.

De minister stelde dat, zoals alle departementen, ook cultuur moest inleveren en dat iedereen op zoek moest gaan naar alternatieven. Ze verwees expliciet naar het nieuwe M-museum in Leuven, waar bedrijven naar gelokt worden om onder het mom van cultuur eens goed te gaan eten, een bezoekje aan het museum te brengen en de factuur in te brengen als representatiekosten in hun belastingen waardoor u en ik de ontweken belastingen mogen ophoesten.

Ze vermeldt ook nog een ander middelje: bedrijven aanspreken voor sponsoring. En weer mogen wij de ontweken belasting bijpassen.

DEBATTEN

Terloops – en dat is het addertje - werd ook verwezen naar andere overheden om eens een duit in het zakje te doen. Putjes vullen is een techniek die al vele jaren in deze provincie de mode is. Terecht merkt de eerste gedeputeerde in zijn inleiding op dat de provincie geen sinterklaas speelt, maar wel kabouter: we springen meestal in een gat, we helpen een put vullen, verdwijnen weer en niemand weet wie de anonieme weldoener is.

Dit jaar verdeelt de provincie zo een 10 000 000 EUR aan subsidies. De vijf culturele ambassadeurs en de pseudo-ambassadeur Capitole zijn goed voor 1 500 000 EUR. De overige miljoenen worden verdeeld over zo een 150 organisaties.

Ik ben ervan overtuigd dat alleen al de opvolging van al die projecten de administratie verschrikkelijk veel tijd en energie kost. Tijd en energie die beter anders kunnen worden besteed.

Er is reeds op gewezen dat bepaalde projecten zeer duidelijk regionaal konden gelinkt worden. Dat wil zeggen dat de nabijheid van een gedeputeerde soms een aanzienlijke hulp was bij het verkrijgen van subsidies.

Ik wil geen details aanhalen, maar bij een aantal projecten kan de vraag gesteld worden of de toegekende provinciale subsidiëring wel tot onze kerntaken behoort.

Ik had gedacht dat na een jaar of drie een evaluatie over het nut van sommige subsidies ging gebeuren waardoor middelen vrij konden komen voor andere zaken, maar er is tot op heden zelfs nog geen aanzet tot een bepaalde vorm van sanering duidelijk.

Deze coalitie is drie jaar ver en nogal dikwijls is de helft van een legislatuur een scharniermoment: de lijken uit de vorige coalitie zijn normaal bijna opgelost en er is tijd voor nieuwe initiatieven.

Hier zijn de lijken echter gebleven en nieuwe initiatieven vind ik niet direct terug.

Om het af te leren: een paar lijken die we, vrees ik, zullen blijven meedragen tot het einde van deze legislatuur:

1. het geboortehuis van Anton van Wilderode waar, weliswaar door de vorige deputatie maar met dezelfde coalitiepartners, op een belachelijke manier onderhandeld werd met de familie van de dichter waardoor de provincie gedurende jaren gebonden zal zijn door een schabouwelijke overeenkomst. Wat ons ergert, is dat binnen dit dwangbuismodel niets gebeurt. Men kon opnieuw onderhandelen, men kon iets doen met de literaire erfenis van Van Wilderode, men kon het gebouw herbestemmen. Maar buiten het plaatsen van een buste van de dichter is er niets gebeurd. En dit is wel de verantwoordelijkheid van de huidige deputatie;
2. het Huis Sorgeloose in Ename.
Dit is aangekocht omdat het inderdaad een opportuniteit was. Het te kleine museum van Ename had nood aan burelen, aan depotruimte en een huis op een steenworp van het museum was inderdaad een mooie zaak. Terwijl een aantal diensten van het museum nu nog altijd in weinig benijdenswaardige omstandigheden moeten werken en de provincie een depot moet huren voor de collectie staat dit huis echter al jaren ongebruikt. Het is door weer en wind geruïneerd en zal nu hopelijk, echter na nog een aantal kosten op het sterfhuis, verkocht worden, wel met een aanzienlijk verlies voor de provincie.
Ook hier had de huidige deputatie iets moeten ondernemen;
3. het huis Thuysbaert in Lokeren: eenzelfde verhaal.
Het is niet aangekocht omdat het binnen een visie paste, maar omdat de provincie hier een lokaal probleem oploste. Het huis is nooit ten volle benut en nu geraakt men het ook niet aan de straatstenen kwijt, laat staan dat de stad Lokeren het wil overnemen. Een lijk uit de vorige legislatuur, maar een toepassing van het stand-stillprincipe van deze deputatie.

Op het Caermersklooster en het Erfgoedcentrum kom ik later nog terug.

Onze indruk is, na het lezen van de beleidsnota, dat er geen nieuwe initiatieven ontwikkeld worden in 2010 en de volgende jaren. Zeggen dat men initiatieven zal ontwikkelen is impliciet toegeven dat er niets in de pijp zit. En stellen dat we organisaties zullen stimuleren en ondersteunen die nieuwe initiatieven zullen ontwikkelen, getuigt van een gebrek aan daadkracht en belooft weinig innovatie voor het volgende jaar.

We zijn ervan overtuigd dat alleen al de opvolging van al die nieuwe en bestaande projecten die we subsidiëren verschrikkelijk veel tijd en energie kost, waardoor teweinig tijd en energie overblijven voor het ontwikkelen van eigen initiatieven.

Samengevat, deze coalitie trappelt ter plaatse, probeert hier en daar een aantal mensen tevreden te stellen, kan geen problemen uit het verleden oplossen, steekt teveel tijd in projecten uit het verleden en kan daardoor te weinig bezig zijn met de toekomst.

De slagzin 'cultuur voor iedereen' klinkt wat ons betreft een beetje hol.
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Franck,
Straks zult u wel willen uitleggen wat 'op kosten van het sterfhuis' betekent, want dat is een uitdrukking uit het dialect van onze omgeving. Ik weet niet of iedereen die wel verstaat.

ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Cultuur en kunst blijven een belangrijke hoeksteen van ons provinciaal beleid. Het is een stelling. Ik begin er mijn tussenkomst mee en ik zal daar ook iets genuanceerd mee eindigen.
Het heeft een lange traditie en wordt naar waarde geschat.
Ons cultuur- en kunstenbeleid draagt bij tot de bekendheid van de provincie. Het creëert een meerwaarde, het steunt jonge kunstenaars die daardoor kansen krijgen, cultuur- en kunstenorganisaties kunnen daardoor hun doelstellingen beter realiseren, er zijn grote cultuurinitiatieven, er zijn de culturele ambassadeurs die onze steun naar waarde weten te schatten en zij zorgen ook bij tot de internationale uitstraling, die wij van hen ook verwachten. Daarnaast bevorderen wij met ons cultuurbeleid de participatie aan het culturele leven en hebben we oog voor de cultuurspreiding.

Dus die eerste balans kunnen we globaal positief afsluiten.

Ik wil echter vandaag het provinciale cultuurbeleid vanuit een andere invalshoek benaderen en de vragen stellen, met name:

1. welke meerwaarde creëert het provinciale cultuur- en kunstenbeleid vanuit het aspect "regiomarketing"?
2. Welke meerwaarde creëert het provinciale cultuur- en kunstenbeleid vanuit het beleidsaspect 'bovenlokaal beleid', en dit mede als discussiepunt in het debat of de provincies enkel bevoegd moeten zijn voor grondgebonden materies?

Ik sprak bij het begin van het debat over het studierapport, waaraan ik kon meewerken, opgesteld door de toenmalige Interprovinciale Cultuurraad voor Vlaanderen, eigenlijk een beetje de vooruitloper van de VVP, met als titel "Naar provincies nieuwe stijl".

Wat het cultuurbeleid betreft werd als uitgangspunt gesteld: "Voor een mensgericht cultuurbeleid zijn de provincies nieuwe stijl een onontbeerlijk element in de beleidsopbouw. Een provincie is immers een belangrijk functioneel element, die haar betekenis vooral ontleent aan haar specifieke mogelijkheden als niveau van coördinatie, organisatie en dienstverlening. Ook zal de eigenheid van het provinciale niveau steeds meer moeten gezocht worden in de wederzijdse communicatie naar de Vlaamse overheid, als naar de gemeenten toe."

Met andere woorden: de provincie is een duidelijk schakelpunt tussen het centrale en het lokale beleidsniveau. Dat betekent dus ook keuzemomenten. Die kunnen niet louter op technocratische, ambtelijke manier tot stand komen. Zij dienen gesitueerd te worden in een visie op de veelzijdige ontwikkeling van de streek als geheel. Dat veronderstelt politieke verantwoording!

DEBATTEN

We onthouden dus: een schakelpunt met visie op de streekontwikkeling en met politieke verantwoording. In die combinatie is cultuur niet alleen een centrale en gemeentelijke, maar ook een provinciale taakbeartiging.

Ik mag verder verwijzen naar mijn licentiaatonderzoek, eind de jaren '80, rond de vraag "is er nood aan een intermediaire beleidsvoering in de sector cultuur?". Ik heb toen 10 jaar Oost-Vlaams cultuurbeleid grondig geanalyseerd op deze vraag en kwam tot de bevinding dat er behoefte was aan een intermediaire beleidsvoering en dat de provincie daartoe een geschikte actor is, mits zij duidelijke keuzes maakt en zich toelegt op de bovenlokale beleidsaspecten van het cultuur- en kunstenbeleid.

Overlopen we een aantal initiatieven en toetsen we dat aan de uitgangspunten.

Ten eerste het overdrachtenbeleid, wat een belangrijk aspect is in ons cultuurbeleid. Hierbij valt vooral de structurele ondersteuning op en in mindere mate de projectmatige. Toch wil ik zeggen dat projectondersteuning beter aansluit bij wat ik heb gezegd. Het laat een veel gericht bovenlokaal beleid toe, in zijn vele vormen: experimenten, het opstarten van een project, innovatie, uitbreidingsactiviteiten, investeringen, het zich richten op bepaalde doelgroepen of thema's, het opzetten van samenwerkingsinitiatieven.

Dat kan dus veel beter vanuit een projectmatige aanpak.

De ontvangers moeten zich dan evenwel inschrijven in de door de provincie vooropgestelde bovenlokale beleidsdoelstellingen en uitstraling geven aan de provincie.

Het overdrachtenbeleid is dus naar mijn mening in die zin voor bijsturing vatbaar. Dus wij moeten uiteindelijk ons beleid wat meer in die projectmatige benadering brengen.

Ten tweede: de Culturele Ambassadeurs.

Zij beantwoorden - Het Internationaal Filmfestival, enz. Ik hoef ze eigenlijk niet meer te benoemen - in grote mate aan de genoemde uitgangspunten. Zij genereren niet alleen kunst, maar zijn ook een duidelijke cultuur-economische meerwaarde in onze provincie. Onze 'bescheiden' steun is dus wat dat betreft verantwoord.

Zij bieden ook een zekere garantie - misschien moeten wij dat ook wat bijsturen - op de internationale uitstraling, die we ook kunnen gebruiken.

We kunnen evenwel de vraag stellen, en die wordt ook gesteld in Brussel: moet de provincie dit soort initiatieven verder ondersteunen?

Ik denk dat wij daar kunnen stellen dat wij erin gelukt zijn – en dat sluit ook aan bij mijn uitgangspunten – dat de provincie een schakel kan vormen naar wat mevrouw Verheirstraeten ook heeft gezegd, namelijk de verbreding naar het regionale. Het Festival van Vlaanderen is daar een specifiek en mooi voorbeeld van, want dankzij onze steun krijgt men die spreiding en participatie op een veel ruimere schaal. Ik denk dat wij bewijzen dat een groot initiatief met internationale uitstraling daardoor ook kan beantwoorden aan de doelstellingen die wij hebben.

Dus ik denk dat dit ook een element is die wij in verdere discussies in Brussel ook wel moeten stellen.

De vraag is hier, en die is ook al in de commissie gesteld, hoe het zit met de overeenkomst die we hebben gemaakt, nog moeten maken met deze initiatoren?

Zij willen ook een stuk zekerheid. En eigenlijk ook met de vraag van de return is dat een hele discussie, met alles eraan en erbij, die wij ook al vaak in het bureau hebben gevoerd met andere actoren op dat vlak.

Met de Vlaamse Opera is dat minder duidelijk, ook zo met het NTGent, maar daar volgt later nog een tussenkomst over. Anderen staan ook op de lijst: de Capitole, de Handelsbeurs en Muziekcentrum De Bijloke.

Ik denk dat we daar ook meer kunnen uithalen.

Wat betreft de Opera - ik heb het al gesuggereerd, maar ik herhaal: waarom zouden wij de concerten van onze jonge solisten niet laten plaatsvinden in de prachtige salons van de Opera?

Dit leidt alleen tot een win-winsituatie:

1. wij geven de solisten een betere omgeving;
2. het publiek zal de uitstraling van de provincie in die ruimte meer waarderen dan in deze raadzaal, hoe populair dat ook kan zijn;
3. en de Opera wint er ook bij, want ze krijgt potentiële nieuwe klanten. Dus ik denk dat we ook veel meer voor dat soort zaken oog moeten hebben en dat kan in de return zitten die wij ook vragen.

Ik denk dat het best is dat wij eens gaan naar een categorisering- misschien een puntensysteem, alhoewel – en zeggen van we hebben:

1. de culturele ambassadeurs, die ook een internationale uitstraling garanderen;
2. de grote culturele initiatieven die belangrijk zijn in onze provincie. Denk aan Capitole, Handelsbeurs, poëziecentrum, Bijloke muziekcentrum, enz. die allemaal voldoen aan de voorwaarden en een sterke bovenlokale uitstraling hebben;
3. de groep van degene die een waardevolle bovenlokale betekenis hebben.

Misschien moeten we het eens indelen en daarrond een systeem ontwikkelen dat ook stimuleert en ook zekerheid geeft dat de provincie hen wil begeleiden.

Het zou ook interessant zijn mochten we als provincie meer gebruik maken van de grote culturele projecten in onze hoofdstad. We mogen toch niet naast het feit kijken dat de stad Gent, als culturele stad internationale faam heeft, dat het erkend is als een – er zijn er slechts vier – Unesco-muziekstad, enz. Eigenlijk moeten we zeggen dat ze op dit ogenblik een veel grotere uitstraling heeft dan de provincie. Het is onze hoofdstad. Laat ons zoeken naar een combinatie en laat ons mee gebruik maken van deze dingen om de provincie ook op dit internationale niveau te brengen. Dat zou een interessant debat kunnen zijn.

Ten derde: onze eigen provinciale initiatieven en instellingen.

We hebben het Caermersklooster. En met het Caermersklooster mogen we zeggen: het is gelukt om de laatste jaren op een hoger niveau te komen. Het wordt gewaardeerd. Het heeft ook uitstraling, zelfs op internationaal vlak. Denk aan de combinatietentoonstelling met het Filmfestival. Het zijn goede zaken.

Nu de restauratie van de derde vleugel zich geleidelijk aandient, is het toch wel van belang om ook een verdere visie te ontwikkelen van hoe willen wij ons provinciaal cultureel centrum in de toekomst meer inhoud geven en ook meer ruimte?

Dit is nodig willen wij de initiatieven verder op een hoger niveau brengen. Er is ook behoefte aan kleine concerten, lezingen, academisch-culturele activiteiten, enz.

Ik herhaal mijn voorstel - en ik heb er met de gedeputeerde al een aantal keren over gesproken - om het Pandhof, dat nu voor een stuk nog eigendom is van de stad Gent uit te bouwen tot een soort Montmartre met ateliers, boetiekjes, een kunstmarkt en woonverblijven voor kunstenaars en zelfs bij voorkeur internationale, zodanig dat er daar een grote dynamiek ontstaat, een aantrekkingskracht, een inspiratie. Ik geef het mee, andermaal, als idee.

Ten vierde: het provinciale museumbeleid.

Dat bestaat uit drie componenten. Wij:

1. ondersteunen de regionale musea in de provincie. Dat wordt ons nu ook decretaal opgelegd;
2. hebben het museumconsulentschap. Dat is een begeleiding ervan;
3. hebben onze eigen initiatieven, die eigenlijk een beetje beperkt zijn tot het provinciaal archeologisch museum met de sites Ename en Velzeke en daarnaast ook het Molencentrum.

In vergelijking met andere provincies – we moeten dat durven zeggen - zijn we eerder bescheiden. Wij hebben niet veel musea en eigenlijk verdienen zij meer uitstraling, moeten we alles doen om hen op een hoger niveau te brengen, hun werking verder laten groeien, meer erin investeren en vooral meer 'innovatieruimte' geven.

Er stellen zich dan een aantal problemen.

Ik denk dat we die ook niet uit de weg mogen gaan, dat we die in een constructieve geest ook moeten durven stellen, daar het debat over voeren en zoeken naar oplossingen.

Het PAM is voor de provincie en de Vlaamse overheid één museum. Twee sites, maar één museum, door Vlaanderen erkend als één regionaal museum, alhoewel het naar buiten uit nog zo weinig bekend is. Mensen weten dat niet. Ze denken dat het twee aparte musea zijn.

We stellen ook vast dat er twee verschillende statuten zijn. Het ene is een vzw en het andere een zuivere provinciale dienst, wat ook niet altijd bevorderlijk is in de samenwerking, wat eigen wetmatigheden tot gevolg heeft. De ene krijgt een subsidie en besteedt het naar welbevinden, voor de andere moet er voor elk initiatief een goedkeuring zijn van de deputatie.

Dat is nu eenmaal de wetmatigheid, maar u ziet het verschil en ik denk dat het niet bevorderlijk is.

Dus we zullen op termijn toch moeten zoeken naar een andere constructie.

DEBATTEN

En bij PAM Velzeke – met mijn respect voor de gemeente Zottegem – voel ik altijd de hete adem van dat gemeentebestuur wegen op dat beleid, dat wij daar willen ontwikkelen, met alle problemen die daaraan verbonden zijn. En we kunnen in goede verstandhouding leven, maar ik denk dat wij daar volop onze eigen verantwoordelijkheid moeten nemen.

En dan raak ik het netelige punt aan van de beschikbare ruimte.

In Ename beschikken wij over een nieuw gebouw, maar we hebben daar nog geen inhoud aan gegeven. Ik weet dat dit een moeilijk punt is en ik volg ook de gedeputeerde daarin. Ik ken ook de geschiedenis ervan. Wij hebben in deze provincieraad beslissingen genomen. Ik heb die teksten trouwens bij. Wij hebben gezegd dat er nood is aan uitbreiding van het huidige museum in Ename. Er is daar ocharme één toilet, zowel voor bezoekers als voor personeel. Het personeel zit in containers. Dus er is daar echt nood aan bijkomende ruimte, ook om tentoonstellingen te organiseren. Maar goed, het heeft een geschiedenis. Op een gegeven ogenblik is er gezocht naar een partner in het VIOE om samen met het museum daar een nieuw project te ontwikkelen. Dit is fout gelopen en vast gelopen. Men mag mij dat zeker niet verwijten, integendeel, maar ik heb er in het begin van deze legislatuur alles aan gedaan, samen met de gedeputeerde, om dat dossier weer vlot te krijgen. We zijn naar Brussel gegaan naar de minister, maar het is nadien blijkbaar fout gelopen op slechte, interpersonele situaties die we hier niet moeten naar boven brengen. Maar dit is misschien wel een triest verhaal.

De gedeputeerde heeft gezegd: woorden zijn woorden en men moet die nakomen. Ik denk dat hij als bestuurder daar zijn verantwoordelijkheid moet in nemen, maar dat wij verstandig moeten blijven en onze eigen toekomst ook niet moeten hypothekeren. Wij moeten kijken hoe wij eventueel met een plan B onze eigen toekomst en ontwikkeling van het globale museum kunnen veilig stellen. Want op termijn, denk ik, Mijnheer de Gedeputeerde, hebben we er alle belang bij om ons provinciaal archeologisch museum op een landelijk niveau te krijgen, met een landelijke erkenning. Dan krijgen we subsidie, terwijl wij ze nu als regionaal museum zullen moeten betalen.

Ik denk dat het ook al een belangrijk aspect is.

Ik ga niet zeggen wat de musea eigenlijk als opdracht hebben, maar ze zijn in wezen cultuur- en erfgoedcentra. Ik denk dat we daar verder aandacht moeten voor hebben, ze moeten koesteren en ruimte geven.

Dat brengt mij bij de nieuwe taakstelling 'erfgoedbeleid', dat via het erfgoeddecreet ook naar de provincies wordt doorgeschoven.

Wij hebben als provincie geen opdracht om erfgoedruimtes te creëren, enz. Wij worden gevraagd in onze functie van schakel, coördinator, stimulator om ervoor te zorgen dat er, in samenwerking met lokale besturen en andere, voldoende ruimte is om het erfgoed, dat veelzijdig is, in onze provincie te kunnen bewaren voor het nageslacht.

De provincies moeten een depotwerking opzetten, niet zozeer dat ze het zelf moeten bouwen, maar ze hebben daar een regiefunctie in.

Dan zijn er ten slotte nog een aantal andere cultuurdossiers met name: de scheepswerven Baasrode, beeldenpark Puyenbroeck, De Krook in Gent. En dat laatste is naar mijn gevoel een nieuwe belangrijke uitdaging om daar vanuit onze provincie een innoverende invulling aan te geven. Het biedt naar mijn gevoel een unieke kans tot uitstraling van onze provincie, ook op het internationale niveau. Ik denk dat we dat ook moeten aangrijpen.

En tot slot nog een paar niet onbelangrijke aandachtspunten:

- het Expertisecentrum vzw. U kent mijn mening daarover. Het is en blijft een moeilijk dossier. We stoppen er veel geld in. Bijna zoveel als een culturele ambassadeur. Het wordt bijna 100% betaald door de provincie. Wij krijgen daar in return 0,0. We hebben nog nooit iets gezien, zeker niet naar cijfers. De meerwaarde – en het is misschien een stoute uitspraak, maar ik kan dat hard maken – is naar de provincie ook nul. Wat doen zij voor de provincie? En ik gun ze de zon wel, maar ik vraag of we ons geld niet beter kunnen besteden aan andere dingen dan aan één van de vele organisaties?
- ik ben verheugd dat veelbelovende initiatieven als B'Rock, het muziekcentrum De Bijloke en het Poëziecentrum, die allemaal een internationale uitstraling hebben, meer mogelijkheden hebben gekregen. Daar heeft onze gedeputeerde voor gezorgd. Wij rekenen op een bijkomende uitstraling voor de provincie daarvan;

- andermaal, en dat zal de gedeputeerde zeer goed begrijpen en mij daarin zeer goed ondersteunen, ben ik een pleitbezorger voor een betere, intensere culturele samenwerking met Zeeland. Ik vind dit toch wel belangrijk en vind het te weinig terug in ons beleid;
- innovatie, netwerking, samenwerking, verbindingen leggen, competentieontwikkeling, enz. zijn belangrijke aandachtspunten om ons cultuurbeleid een verdere duurzame toekomst te geven.

Cultuur is niet alleen de kwaliteitsverhoging van het leven, maar ook het vormgeven aan de samenleving, het uiten van creativiteit, het scheppen van het schone en soms het controversiële, het leven aangenaam maken.

Cultuur kan voor onze provincie nog meer dan nu een belangrijke meerwaarde creëren en bijdragen tot een grotere bekendheid. En in het provinciedebat ben ik ervan overtuigd dat, mits het goed definiëren van de “bovenlokale toegevoegde waarde”, cultuur ook een belangrijke taak is en blijft voor de provincies.

Plus est en vous.

Dank u.

ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Veys

Dank u, voorzitter

Ik heb het voordeel mij te kunnen aansluiten bij een aantal bezorgdheden en pleidooien, maar dit zal er mij niet van weerhouden om toch nog een aantal kanttekeningen te ...

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, neem uw tijd.

Gelach

De heer Veys

Bedankt voor deze stimulans.

Collega's, misschien in tegenstelling tot de vele aandacht en het grote enthousiasme dat onze gedeputeerde ons straks zal tentoonspreiden bij dit cultuurdebat hoop ik dat we een even groot enthousiasme bij hem mogen zien om de milieudossiers te verdedigen en zijn milieudepartement te verdedigen.

Wat betreft het beleid zoals het in 2010 wordt uitgetekend, denk ik dat er een aantal pistes die reeds de voorbije jaren waren uitgetekend, verder worden gezet met een aantal opvallende verhogingen. Wij juichen zeker toe de stijging van de ondersteuning van het poëziecentrum van 25 000 EUR naar 30 000 EUR.

Ik denk dat wij niet voor niets vorig jaar een amendement hebben ingediend dat wellicht per vergissing niet werd weerhouden door de meerderheid, maar dat die bekommernis zeker werd verwoord tijdens het werkbezoek dat we gebracht hebben en dat dit het juiste signaal is dat wij die betoelaging verhogen.

Hetzelfde geldt ook voor de Capitole, die stijgt van 85 000 EUR naar 210 000 EUR. Ik begrijp wel voor een stuk de bezorgdheid die vanuit de Groen!-fractie wordt geuit, dat bij de Capitole natuurlijk het commerciële aspect het zwaarst doorweegt. Vandaar dat het een beetje uitzonderlijk is dat er nog steeds geen overeenkomst is genre culturele ambassadeurs met de Capitole.

Het is nu al van 2006 dat vanuit deze raad vragen worden gesteld en wij zijn nu bezig met de bespreking van het budget 2010. Het is nu al 4 jaar dat men er niet in slaagt om met een gelijkaardige overeenkomst naar de raad te komen Ik denk trouwens dat dit door iedereen werd goedgekeurd. Die overeenkomst liep tot 2006. Nu duurt het al 4 jaar eer men met een nieuw voorstel naar deze raad komt.

DEBATTEN

Ik heb het dan niet zozeer over een overeenkomst waarin staat hoeveel kaarten per provincieraadslid of per gedeputeerde of per lid van de 4de commissie of per lid van het bureau – want ook daar hebben we al massa's vergaderingen aan besteed om toch maar te krijgen waar we recht op hebben – het gaat veeleer over een aantal principes en engagementen die in die overeenkomst als culturele ambassadeur worden neergezet.

Ik denk dat dit thuishoort enerzijds binnen die benaming – en we zijn al blij dat die benaming 'Centers of Excellence' niet meer wordt gehanteerd, dat het culturele ambassadeurs zijn. Behalve hier in deze raad vraag ik mij af waar die term nog gebruikt wordt, wat is nog de waarde? Op den duur is die term al zo beladen, gewoon omdat hij elk jaar terugkomt maar in een negatieve context, zodat de gedeputeerde bijna verplicht zal zijn om met iets nieuws op de proppen te komen, een nieuwe dynamiek en een krachtige formule die samenwerking en die ondersteuning met de betrokken organisaties in de verf zetten.

Ik zou trouwens van de gelegenheid willen gebruik maken wat een beetje de visie is. In den beginne waren er maar een paar culturele ambassadeurs, er was het NTG, het Festival van Vlaanderen, het Filmfestival, de Vooruit en de Opera. Maar blijkbaar is daar nu ook de Capitole bijgekomen.

Op zich heb ik daar geen probleem mee. Maar wat is daar de visie?

De Handelsbeurs hangt daar zowat tussen. Hetzelfde geldt voor muziekcentrum De Bijloke. Op den duur heeft men dat zo uitgehold door enerzijds niet meer met een overeenkomst te komen, anderzijds daar zonder daar een echte visie in te hebben over te gaan tot zeer wezenlijke ondersteuning van bijvoorbeeld de Capitole, maar ook stijgingen.

Ik zie ook dat het Festival van Vlaanderen stijgt naar 225 000 EUR, het Filmfestival 225 000 EUR. De opera, bijvoorbeeld, blijft op 210 000 EUR, ook de Capitole.

- Wat is daar de visie?
- Heeft dit te maken dat de anderen beter lobbywerk hebben gedaan?
- Hebben ze misschien een betere receptie gegeven of meer vrijkaarten voor de provinciale administratie of de deputatie, ik weet niet.
- Wat is de visie die daarachter steekt?
- Hoe gaat dit evolueren?
- Gaan we telkens een schepje erbij doen, gaan we zeggen 'dat is de marge'.

Graag enige duiding hierbij.

Voor wat betreft het dossier van de Waalse Krook blijven wij nog steeds op onze honger .

Dat is nu al twee, drie jaar. Het is niet slecht eens een beetje op uw honger te blijven, maar ik denk niet voor die prijs.

Wij hebben in het budget 450 000 EUR ingeschreven voor het volstorten van onze deelname in de cvba. Maar wanneer gaat de provincie zelf naar de raad, naar de commissie komen met de uitleg hoe zij dat plaatje gaat invullen. Dat is al sinds twee jaar een pijnpunt.

De gedeputeerde knikt van 'ja, we moeten daar eens mee afkomen'. Er zijn al een paar losse flodders, meer dan dat is het ook niet hé, gedeputeerde. Ik denk dat u toch veel concreter moet zijn want de principes van 'we gaan enkel dit betalen en meer niet' en het zal niet zomaar enkel zijn voor een bordje aan de ingang maar tot op heden zal het ook niet meer dan dat zijn.

De snelheid waarmee de deputatie soms beslist... enerzijds, op een blauwe maandag worden we hier allemaal wakker met een nieuw provincielogo, maar anderzijds kan men over dergelijk project na twee jaar nog steeds niet zeggen wat de provinciale invulling zal zijn.

Wat betreft de scheepswerf Baasrode verwijs ik naar de tussenkomst van collega Van Gucht.

Eurocartoonale vzw, ook dat is een beetje een stokpaardje dat toch de goedgunstigheid had van de provincie Oost-Vlaanderen om zo maar eventjes een renteloze lening van 292 000 EUR te krijgen.

Niet mis en echt verarmen daarvan doen we niet. Maar onze positie wat betreft de leninglast wordt er natuurlijk niet beter op. Wij krijgen bovenop nog eens 24 000 EUR wat ook opnieuw een stijging is in vergelijking met voorgaande jaren.

- Wat is daar de visie?
- Welke afspraken zijn er op dat vlak gemaakt?

Ik verwijs ook naar de ondersteuning van muziekcentrum De Bijloke die opnieuw in vergelijking met bijvoorbeeld de Handelsbeurs, stijgt.

Maar ik stel vast dat de kritiek vanuit de Bijloke zelf niet zozeer op de provincie gericht is, maar op de ondersteuning vanuit Vlaanderen en dat die tot gevolg heeft gehad dat de directeur Yves Rosseels ontslag zal nemen begin volgend jaar.

Wie het geluk heeft gehad daar samen met de commissie Cultuur een bezoek te brengen heeft kunnen vaststellen dat de Bijloke (wat vroeger een concertzaal was van de stad Gent) het stedelijke niveau en zelfs het provinciale niveau bereikt. De voorzitter, mevrouw Verheirstraeten heeft ook cijfers genoemd Wanneer wij kijken naar de budgetten waar de provincie een waardevolle inspanning doet van 55 000 EUR naar 100 000 EUR. Als blijkt dat de Vlaamse Overheid in feite maar de helft van hetgeen De Bijloke gevraagd had, (ze krijgen een betoelaging van 950 000 EUR) is dat ook niet mis, maar wat betreft de genomen engagementen en de toekomstvisie volstaat dat niet. Dat is de fundamentele reden waarom iemand als Yves Rosseel afhaakt.

Ik denk dat dit een zeer spijtige zaak is voor het muziekcentrum.

Een van die ondergesneeuwde dossiers – maar dan niet onder de sneeuw maar onder het stof – is dat van het Molenpatrimonium. Ook daar zijn er nog een aantal pijnpunten. Ik verwijs naar de openingsuren van het Mola, ik verwijs naar die schaalmodellen, naar een aantal molens.

Want wij proberen ons te profileren als de molenprovincie maar ik denk aan de Zwalmolen, ook daar zijn we nog altijd niet aan het einde van het verhaal. Ik verwijs naar de molen in Zingem, Meulekedal. Ik verwijs naar de Windekemolen in Balegem en een zeer handig instrument daarbij is het dossierbeheer gebouwen – interne werking. Ook daar kunt u op de voet volgen hoe al jaren lang bepaalde dossiers – het valt dan op dat daar telkens de vermelding staat 'prioritair dossier' – op de wachtlijst prioritaire dossiers staan. Men zou vermoeden dat iets op de wachtlijst prioritaire dossiers staat sinds 2006. Prioritair, dat zal niet in 2010 zijn dat dit uitgevoerd wordt, maar binnen het jaar, binnen 2 jaar.

Ook hier had ik graag de visie gekend.

Het principe waarom men zichzelf promoot als de molenprovincie wordt op die manier nogal ernstig uitgehold.

Verder wil ik er nog even op wijzen dat voor wat betreft de problematiek van het onroerend erfgoed, waar de provincie onrechtstreeks bij betrokken is het waardevol Vlaamse erfgoed een grotere bescherming heeft gekregen. Maar dit heeft ook grote gevolgen voor de privé-eigenaars van dergelijke gebouwen voor werken die zij wensen te doen.

Ook de provincie is in dat geval eigenaar van een aantal gebouwen.

Het heeft toch een aantal strenge beperkingen inzake werken die men wenst te doen, bijvoorbeeld het plaatsen van zonneboilers op het dak, het plaatsen van fotovoltaïsche cellen. Het heeft ook te maken met een aantal voorwaarden die men wil stellen inzake energiecertificaten.

Wij stellen vast – en u wellicht ook binnen de deputatie – wanneer het gaat over bouwvergunningen, dat nogal wat eigenaars niet weten dat zij op deze lijst staan met hun patrimonium.

Sommige gemeenten gaan het initiatief nemen om die eigenaars in te lichten. Maar dat gebeurt niet in alle gemeenten.

In hoeverre is de deputatie daar zelf mee bezig en sporen zij de gemeente aan om de eigenaars daarvan in te lichten?

U kan zeggen "dat is onze taak niet".

Uiteindelijk wordt veel administratief werk veroorzaakt door allerlei procedurele problemen die een domino-effect kennen en waar ook de deputatie op termijn mee zal geconfronteerd worden.

Een ander pijnlijk dossier is dit van het erfgoedcentrum Ename.

Ook daar zwaait men met een overeenkomst die ooit gesloten werd met de Vlaamse Overheid. Het is ook al verschillende jaren. Wij hebben nu een nieuwe regering, een nieuwe minister voor cultuur, het is een CD&V-minister geworden, het is dus niet meer de schuld van Bert Anciaux.

Wat blijft nog over van de overeenkomsten die toen werden gesloten?

Welke engagementen zijn nu nog actueel?

DEBATTEN

Als u kijkt naar het kostenplaatje, ik heb nog gegrasduind in de diverse begrotingen van de voorbije jaren. Honderdduizenden euro's zijn gegaan naar het gebouw, de verwerving van de gronden, de inrichting van de gronden, de inrichting van de gebouwen. Dergelijke investering in een leegstaand gebouw dat niet gebruikt wordt is wraakroepend. Wij kunnen niet langer wachten om daar echt met een oplossing voor de pinnen te komen.

Hetzelfde geldt bijvoorbeeld ook voor het Caermersklooster. Voor werken in 2010 wordt 205 000 EUR ingeschreven. Ik denk dat in de verdere fase, in de verdere opvolging, we niet weer zullen moeten wachten tot er nog eens stukken van het gebouw op straat vallen of tot wanneer we nog eens een plaag van houtzwam hebben.

De deputatie had haar huiswerk al moeten maken en hier in het budget hadden wij moeten zien dat er een engagement is van de Vlaamse Overheid om in 2011 verder werk te maken van die fase, maar dat lees ik nergens.

Ik vraag mij af of er al een spoor van een dossier te vinden is in Brussel. Of moet men opnieuw beginnen om een dossier op te maken om dan met dat dossier naar Brussel te stappen?

Mijn fractie heeft het genoeg gehad om een bezoek te brengen aan het STAM hier in Gent, het vroegere stedelijke museum De Bijloke. Ik denk dat ik namens iedereen van de fractie die aanwezig was mag spreken, dat wij onder de indruk waren van het concept en dat wij waarderen dat de inspanning die de provincie gedaan heeft in verband met de financiering van het toegangsgedeelte, een bijzonder waardevol initiatief is. Vandaar dat wij ook eens iets positiefs in de verf willen zetten.

Collega's, ik rond af en ik wil nog eens een pleidooi houden voor de problematiek van het Project archeologie in verband met grote infrastructuurwerken, dat ook in 2010 omwille van budgettaire redenen, daar geen middelen zullen voorzien worden. Ik denk dat gelet op de waarde van dit project, dat dit alsnog zou moeten gehonoreerd worden.

Een laatste punt, slaat op de huizen van Anton Van Wilderode en Philemon Coupé. Het oorspronkelijke plant dateert van 2000. Het werd in 2001 aangekocht voor 285 000 EUR, maar ondertussen staan we met dossier nog altijd nergens.

Ik geloof dat het een collega van Groen! was die het had over een belachelijke overeenkomst, die overeenkomst werd ten dele opgesteld door de provincie en is onderhandeld via de provinciale administratie, dus het pleit niet echt voor de provincie Oost-Vlaanderen, maar het klopt natuurlijk. Men heeft een beetje een kat in een zak gekocht, nu komen wij tot de vaststelling dat we geblokkeerd zitten. Men moet tot een vergelijk komen, desnoods moet men overgaan tot een verbreking van die overeenkomst en daar ook de middelen voor betalen. Zoals het nu is maken we ons belachelijk, we komen de engagementen tegenover de familie niet na en dat valt enkel te betreuren. Voorzitter, dit was in een notendop mijn tussenkomst.

De heer voorzitter

Dat moet toch al een serieuze 'sloep' zijn, ik zou dat geen 'notendop' noemen. U bent toch nog voorbeeldig geëindigd, want ik noteer de minuten, u mag dit weten. Wij sluiten de algemene tussenkomsten af, ze hebben drie kwartuur geduurd, we beginnen met de individuele tussenkomsten. De heer Waterschoot, 'de nestor' van de groep.

BELEIDSNOTA P. 49 E.V.: VRAAG OVER HET MUSEUM "DE KLIM NAAR DEMOCRATIE" IN BERLARE

De heer Waterschoot

Mijnheer de voorzitter, Collega's
Reeds van in het begin van de jaren '90 werd hier in de provincieraad het debat gevoerd over het 'Boerenkrijgmuseum'. De voornaamste voorstanders voor dat museum in de provincieraad waren gedeputeerde Etienne De Cuyper zaliger, vader van huidig provincieraadslid Jo De Cuyper, oud-

gedeputeerde en ere-provincieraadslid Jan Valleys, ere-provincieraadslid Willy Van Sande, gesteund door meerdere provincieraadsleden uit diverse fracties .

In 1995 kocht de gemeente Berlare gronden aan voor de bouw van het Boerenkrijgmuseum, maar de deputatie raakte niet meer akkoord over de subsidies voor deze bouw omdat, wegens diverse diefstallen, het inhoudelijke van het museum niet toereikend zou zijn.

In 1998 werd de 200ste verjaardag herdacht van de Boerenkrijg. Toen heeft de Intercommunale D D S de ruwbouw voor haar rekening genomen met als compensatie, de toelating voor zandwinning. De ruwbouw is sinds 2006 voltooid en er is een gedeeltelijke inrichting gerealiseerd.

Ondertussen werd oud-gedeputeerde Jean-Pierre Van Der Meiren aangesproken voor het inhoudelijke van het museum door Willy Van Sande en huidig gedeputeerde Jozef Dauwe, beiden nauw betrokken bij deze realisatie

Deze contacten resulteerden erin dat het "Expertise centrum Ename" zou instaan voor het inhoudelijke. Ik heb vernomen dat het "Expertise centrum Ename" deze opdracht heeft doorgegeven aan een West-Vlaams bureau.

Enkele vragen aan gedeputeerde Jozef Dauwe, die bij de initiatiefnemers behoort, en nu zelf de verantwoordelijke gedeputeerde is voor cultuur:

- Hoe is de huidige stand van zaken van het Boerenkrijgmuseum, dat nu een nieuwe naam draagt van museum "De klim naar democratie"?
- Wat met het West-Vlaams bureau?
- Is de deputatie nog bereid om de werking en het inhoudelijke van dit museum te ondersteunen?
- Zijn er specifieke bedragen ingeschreven in het budget 2010 voor het inhoudelijke, het onderhoud, of voor het personeel van dit museum?

Ik dank u voor uw aandacht

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer Waterschoot, steeds een voorbeeld van beknoptheid en voorbeeldigheid. Ik zeg dat met graagte over u. Mijnheer Joris, u zou dat evengoed kunnen. U komt naar voor omdat iedereen u moet zien.

BELEIDSNOTA P. 49 E.V.: DE BEOORDELING VAN NIET-FIGURATIEVE KUNST

De heer Joris

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik ben het aan de traditie verplicht van iets mee te brengen als ik tussenkom over cultuur. Het zou een leemte zijn anders. Het kunstwerk dat ik meebracht is van een schoonheidskoningin. Ik neem de drie heren die hier vlakbij zitten als getuige, dat ze het van dichtbij kunnen zien, het is een verschrikkelijk gedrocht. U kunt niet zien wie die dame is, u kunt het misschien lezen van dichtbij, maar u kunt het niet zien. Nochtans is dit niet door de gedeputeerde, niet door de vorige gedeputeerde maar door een ander openbaar bestuur, de Senaat namelijk, voor veel geld aangekocht. Die heeft mij een onbekend bedrag, maar een groot bedrag uitgegeven om van elke senator, van elke partij zo een borstbeeldje in papier maché te laten maken. Als u al die mensen, al die beelden bij elkaar zet kon je niet weten wie, wie was. Je kon zien dat dit een mevrouw was en dat een man met een bril, maar je kon ze niet herkennen. Dat zegt iets, niet over het gehalte van de kunstenaars in België, want er zijn zeker kunstenaars die met papier maché ...

De heer voorzitter

De Vlaamse primitieven zou ik zeggen.

DEBATTEN

De heer Joris

...zeer goede beeldjes of afbeeldingen of goede grappige karikaturen kunnen maken, zoals er hier schilders zijn die van de vorige voorzitters mooie portretten gemaakt hebben. Geen Michelangelo, maar een portret, niet alleen herkenbaar, maar met karakter erin.

Waarom zijn openbare besturen zo slecht, gaat dat zo moeilijk?

Uit het aanbod van goede kunstenaars de juiste mensen kiezen. Het antwoord daarop is misschien ooit gegeven door de Amerikaanse schrijver Bradbury. Hij maakte een vergelijking met voetbal: "als u een voetbalploeg wilt hebben moet je shirts hebben, sponsors, u moet een stadion hebben dat miljoenen dollars kost, u moet sportjournalisten hebben, u moet een transfersysteem hebben, een enorm grote organisatie.

Maar stel u voor dat u al die dingen hebt: de sponsors, de ploeg, de handelaars, alles is er, u komt op het veld en er is geen bal. Dat is een schrijver zonder inspiratie of een kunstenaar zonder inspiratie" of iemand (ik breid nu uit, dat zei Bradbury niet) maar het is precies hetzelfde, het is een openbaar bestuur zonder een zicht op 'wat is een mooi kunstwerk'. Wat kan een openbaar bestuur zoals het onze zeer goed? Alle zaken daarrond regelen. De aankoopprocedure, de budgetten, de periode dat het mag duren, de onderhandelingsprocedure enz. Er wordt wel eens gesjoemeld, maar meestal is dat keurig in orde, is dat goed gedaan. Alleen de essentie, het ding dat we gaan aankopen, is dat nu een mooi, goed, zinvol kunstwerk? Voor gedeputeerde Hertog is dat probleem gemakkelijker. Als hij een gebouw laat bouwen kan hij zien 'stort het in of niet, barst het, lekt het?' Als u figuratief kunstwerk maakt kunt u 'mooie schilderijen' zien. Een privépersoon zou hier zeggen "dit betaal ik niet, want ik herken daar niemand op, zelfs mezelf niet, zelfs mijn collega's niet". Een figuratief kunstwerk is eigenlijk het gemakkelijkst te beoordelen. Daarvoor moet u geen kunstpaus zijn. Iedereen met een beetje smaak en een beetje gezond verstand kan dat.

Ik wou hier eens niet terugkeren op wat ik vroeger heb gezegd, maar is het een nog moeilijker probleem voor een openbaar bestuur te schetsen: hoe beoordeel je een niet-figuratief, een abstract kunstwerk op zijn waarde?

Ik heb misschien de indruk gewekt, maar dat is ten onrechte, ik ben niet tegen abstracte kunst als dusdanig. Ik heb de voorbije jaren een hele boel voorbeelden gegeven van abstracte kunst die ik 'bucht' en 'nep' en 'brol' vond, en die we niet hadden moeten subsidiëren. Maar er bestaan zeker abstracte kunstvormen die prachtig zijn.

Ik verwijs nu om u nog eens een voorbeeld te geven, dat shockeert, dat had u van mij niet verwacht.

Zoek eens op internet de beroemde blauwe moskee in Afghanistan.

Geen enkele afbeelding, maar een prachtig tegelpatroon. Heel mooi. U kunt er 10 minuten zitten naar kijken hoewel er niets te zien is, geen afbeelding.

Als ik persoonlijk abstracte kunst zou moeten appreciëren of een waardeoordeel over uitspreken zou ik, denk ik, 3 criteria voor mezelf voorop stellen (maar ik ben geen gedeputeerde natuurlijk) maar ik zou mezelf volgende vragen stellen: hoe origineel is het, heb ik het al eens niet 7 keer gezien op kunsttentoonstellingen en blauwe en groene strepen en dan horizontale rode en witte strepen, dat heb ik al een keer of honderd gezien, daar moet u niet meer mee afkomen.

Is dat een beetje complex? Want hier de paneeltjes van het hout, dat is een mooie abstracte compositie. Maar als u zich verveelt tijdens de vele tussenkomsten hier – ik ga van niemand namen noemen – gaat u niet naar die houten plaatjes kijken maar u zult misschien naar de wapenschilden kijken waarvan er – overigens ook een deel abstract zijn (op sommigen staan leeuwen, schepen, arenden, een schop, een toren, maar er zijn eeuwenoude wapenschilden waar niks opstaat) waar enkel abstracte patronen zijn, zoals de Grieken abstracte arabesken maakten en dat vinden we prachtig, of zoals de Egyptenaren, abstracte figuren zoals piramiden en obeliskken die meetkundige figuren zijn die niets voorstellen.

Dat is eigenlijk de enige concrete vraag die ik hier aan de gedeputeerde zou willen stellen en waar ik misschien van een kunstliefhebber als hij, een gewogen antwoord op krijg. 'Welke criteria legt u aan om in de wereld van de abstracte kunst de schatten en de waardevolle dingen te onderscheiden van de rommel en de imitaties. Van een kunstliefhebber als u verwacht ik een beter antwoord dan wat ik vroeger gewend was te krijgen.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, zeer goed, ik bedoel niet de inhoud maar de tijd. Ik houd de tijd toch een beetje in de hand.

BELEIDSNOTA P. 49 RUBRIEK: KUNSTEN EN CULTUURSPREIDING
FINANCIËLE NOTA P. 282 G.U. 767 02/640 12 - SUBSIDIES VOOR TECHNOLOGISCHE INNOVATIE VAN OPENBARE BIBLIOTHEKEN
VRAGEN OVER HET SUBSIDIEREGLEMENT (RFID)

De heer Beke loco mevrouw De Padt

Voorzitter, ik zal de tussenkomst voorlezen:

Naar aanleiding van de technologische innovaties die op til staan in vele Oost-Vlaamse bibliotheken is gebleken dat naast het aanschaffen van een Mediamaat (van ongeveer 50 000 EUR) ook het overschakelen naar het RFID systeem (een soort zelf uitleensysteem en beveiligingssysteem) opportuun is om te zorgen voor de technologische vooruitgang. Deze overschakeling naar het RFID systeem kost op zijn minst ook 50 000 EUR.

In onze budgettering staat een bedrag ingeschreven van 113 000 EUR onder artikelnummer 767 02/640 12 met als mededeling 'Subsidies voor technologische innovaties' waarbij ik veronderstel dat ik er mag van uitgaan dat het wel degelijke deze overschakelingen betreft.

- Wat met het subsidiereglement waarvan sprake in de beleidsnota?
- Hoever staat de uitwerking ervan en wanneer zal dit reglement worden voorgelegd aan de raad zodat de bibliotheken kunnen inschrijven voor de aanvraag van de subsidiëring?
- Kunt U mij ook reeds enkele bijzonderheden meegeven, zoals bv het bedrag van de tussenkomst vanwege de provincie?

Verwijzing in de tussenkomst naar het Ovinob-project waarbij 36 gemeenten hebben ingeschreven, wat duidt op een onverhoopt succes maar waardoor ook een aantal problemen zijn opgedoken die nog steeds aanslepen.

Dus als we naar deze geschiedenis kijken en als die zich zal herhalen is de vraag dan ook of 113 000 EUR toereikend zal zijn.

BELEIDSNOTA P. 49 RUBRIEK: KUNSTEN EN CULTUURSPREIDING
FINANCIËLE NOTA P. 282 G.U. 767 02/640 12 - SUBSIDIES VOOR TECHNOLOGISCHE INNOVATIE VAN OPENBARE BIBLIOTHEKEN
DE INTRODUCTIE VAN ZELFUITLEENBALIES IN OPENBARE BIBLIOTHEKEN: VRAAG OVER DE ONDERSTEUNING DOOR DE PROVINCIE?

Mevrouw De Gussem

Voorzitter, collega's, ik had eigenlijk dezelfde vraag: wat zijn de intenties van de provincie op vlak van subsidiëring van de invoering van het RFID-systeem in de plaatselijke bibliotheek?

BELEIDSNOTA P. 50 RUBRIEK: ERFGOED: VAREND ERFGOED

De heer Van Gucht

Toen ik in april mijn eerste tussenkomst hield over de scheepswerven in Baasrode waarschuwde de voorzitter mij "het verhaal van de scheepswerf in Baasrode is 'a never ending story' ". Inderdaad, die tussenkomst handelde over mankementen in de beveiliging die aanleiding gaven tot het zoveelste geval van vandalisme op de werf en in september kon ik hier al terug het verhaal doen van een ordinaire koperdiefstal die wel met een deel van de museumreserve weg was. Wat die beveiliging van de site betreft, daar zit beterschap in. Men spreekt al niet meer over maanden en jaren, men spreekt al over

DEBATTEN

leuningen. Want de leuningen die in het budget van 2010 staan, zullen al binnen 7 à 8-tal weken geïnstalleerd worden naar het schijnt.

De deze zomer bestelde leuningen die blijkbaar moesten wachten op een bestrating die men over een drietal weken zal aanleggen, daar zit dus schot in. Er blijft natuurlijk een gebrek aan visie. Af en toe is er zo een opstoot op de scheepswerf in Baasrode en dan gebeurt er iets, men ziet iets veranderen maar dan valt het gewoon terug stil.

Er is momenteel blijkbaar een kleine discussie tussen de provincie en de stad Dendermonde betreffende de aangelegen zaal Scalids aan de scheepswerf. Ik zie dat men een depotwerking gaat opstarten en begeleiden.

- Is de provincie van plan de zaal Scalids over te kopen zoals sommigen bij de stad het graag zouden hebben?
- Ook zijn er vragen naar een meerjarenbeleid.
- Zit er ergens een datum in wanneer de site eindelijk zou kunnen bezocht worden, want dat is eigenlijk waar men ter plaatse naar uitkijkt.

Men moet toegeven, sinds de provincie er zijn schouders onder gezet heeft, wordt de site niet meer bekeken als een kankervlek in het dorp. Men spreekt al over de scheepswerven, men spreekt nog niet over 'de erfgoed-site van Vlaanderen voor het varend erfgoed'.

Dat is nog een beetje teveel gevraagd van de plaatselijke bevolking.

- Hoe zit het met de partners die indertijd aangekondigd werden?
- In het begin was er sprake van de Euregio Schelde-Rijn monding?

Ik heb van de gedeputeerde al eens in de wandelgangen gehoord dat daar nog bitter weinig steun van gekomen is.

- Hoe zit het met het Vlaamse Gewest? Springen die bij?

Er zijn eigenlijk meer vragen dan dat er antwoorden gekomen zijn.

BELEIDSNOTA P. 50 RUBRIEK: ERFGOED: HET DIGITALISEREN VAN ARCHIEVEN: VRAAG OVER DE ONDERSTEUNING VANUIT DE PROVINCIE

De heer Lampaert

Mijnheer de voorzitter, Collega's,

Ik ben blij dat ik bij mijn tweede tussenkomst over uw beleidsdomein iets mag aanhalen wat vermeld staat in de beleidsnota. Er zijn mij enkele initiatieven bekend van archieven, mens archiefdiensten, die hun materiaal digitaliseren om het gemakkelijk toegankelijk te maken via het internet. Men informeerde mij dat, in samenwerking met het Rijksarchief momenteel twee concrete plannen in voorbereiding zijn, dit in verband met belangrijke bronnen met name, de digitalisering van de parochieregisters en de digitalisering van cartografisch materiaal, waarbij met voorrang aandacht besteed zal worden aan de historische landboeken. Meestal betreft het echter heemkundige lokale tijdschriften. Digitaliseren is schitterend om deze archieven voor een breed publiek te ontsluiten.

Ook een aantal gemeentearchieven zijn bezig met het digitaliseren van vooral kwetsbaar erfgoed, waarbij vooral aandacht wordt besteed aan de kranten. Ik kan een aantal lokale Oost-Vlaamse initiatieven citeren bijvoorbeeld, Beveren en Aalst. Het digitaal ontsluiten van bronnen neemt ook een aantal erfgoed-organisaties ter harte. De Vlaamse Vereniging voor Familiekunde - Land van Waas - bijvoorbeeld ontsloot alle huwelijksakten van het Land van Waas en rondt nu een gelijkaardig project af in verband met de staten van goed.

De Heemkundige Kring van Zele (ik ben een beetje ongelukkig dat de voorzitter van de commissie er niet is want ze is van Zele) inventariseerde de artikels die in de Oost-Vlaamse heemkundige tijdschriften zijn verschenen en stelt dat instrument ter beschikking van het werkveld.

De Historische Heruitgeverij scant dan weer oude boeken in en publiceert die op cd-rom. Deze vorm van informatie is van onschatbare waarde voor lokale heemkundigen. In de provincieraad is het principe goedgekeurd om gemeenten en erfgoedinstellingen te helpen bij het conserveren van het kwetsbare erfgoed (de historische kranten). Een provinciaal reglement daartoe wordt in de komende maanden voorbereid en geredigeerd en u bent op de hoogte van deze initiatieven. U weet dat een aantal private initiatieven of een aantal gemeenten die momenteel bezig zijn met het digitaliseren van dit historisch materiaal, vragende partij zijn opdat de provincie daarin een actieve rol zou spelen.

In verband met uw concrete plannen voor ondersteuning van digitaliseren: ik weet, de discussie is vaak digitaliseren of op microfilm zetten. Ik blijf erbij dat digitaliseren altijd beter is omdat je dan via Internet een aantal zaken ter beschikking hebt. Maar goed, deze discussie is niet zo belangrijk.

- Als ze gedigitaliseerd wordt door privaat initiatief kan dit dan ondersteund worden door de provincie?
- Bestaan er plannen om dat concreet te ondersteunen, te subsidiëren?

Ik dank u.

BELEIDSNOTA P. 50 RUBRIEK: ERFGOED: PLEIDOOI OM HET OOST-VLAAMS FUNERAIR ERFGOED IN STAND TE HOUDEN VIA EEN PROVINCIAAL SUBSIDIEREGLEMENT

Mevrouw Van Cauwenberge

Mijnheer de voorzitter, Collega's,
Heel wat gemeenten in Oost-Vlaanderen beschikken op hun begraafplaatsen over waardevol funerair erfgoed. Het gaat om graven of kelders waarop nog een concessie rust of waarvan de concessie vervallen is. Zolang de concessie loopt is de concessiehouder verplicht het grafmonument te onderhouden. Wanneer de concessie niet tijdig verlengd wordt en dus vervalt, wordt het gemeentebestuur er eigenaar van.

Een aantal gemeentebesturen heeft al een inventaris opgemaakt van een waardevol funerair erfgoed. Helaas ontbreekt het de concessiehouders of de gemeentebesturen vaak aan de nodige financiële middelen om dit erfgoed in stand te houden. Soms worden er wel – zij het symbolisch – budgetten voorzien, maar die zijn absoluut ontoereikend om substantiële instandhoudingswerken uit te voeren.

Daarom wil ik een voorstel doen om via een provinciaal subsidiereglement hiertoe een steentje bij te dragen. Gemeentebesturen en eventueel particuliere concessiehouders kunnen er zo toe aangezet worden hun waardevol funerair erfgoed te onderhouden en te restaureren. De provincie kan in het kader van een subsidiereglement aanvragen inwachten of kan een actieve oproep doen om projectvoorstellen in te dienen. Op basis van bepaalde criteria kan een percentage of een vast maximumbedrag van de onderhouds- of restauratiekosten door de provincie gedragen worden.

De inventarissen die door de gemeentebesturen reeds zijn opgemaakt of deze die zullen opgemaakt worden, kunnen gehanteerd worden als basis om te bepalen wie of wat voor de subsidie in aanmerking komt. Ik hoop dat de deputatie deze suggestie zal willen overwegen. Dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 332: G.U. 773 03/640 01 E.V. – MONUMENTAAL CULTUREEL PATRIMONIUM: SUBSIDIES VOOR FUNERAIR ERFGOED: VOORSTEL OM PER JAAR MINSTENS ÉÉN GRAFMONUMENT VAN EEN VOOR DE PROVINCIE BELANGRIJKE FIGUUR TE RESTAUREREN

De heer Franck

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Het gaat over hetzelfde thema.

Mijn vraag komt er naar aanleiding van een bijeenkomst die ik samen met onder andere Collega Van Pée heb bijgewoond. Jaarlijks wordt rond 1 november een belangrijke figuur uit Gent of uit Oost-Vlaanderen die begraven ligt op Campo Santo herdacht. Meestal is dit symbolisch. Er wordt een krans neergelegd. Een soort van academische zitting is eraan verbonden. Daarop is er een gesprek gekomen met een aantal mensen en is er een idee gerijpt 'waarom kan de provincie zicht niet verbinden om jaarlijks een

DEBATTEN

van die monumenten te restaureren'. Het waren mensen van Campo Santo, zij spraken uiteraard voor zichzelf.

Wij kunnen het uitbreiden. Er zijn ook andere begraafplaatsen in Gent, ondermeer de Westerbegraafplaats heeft een aantal monumenten. Er zijn ook nog andere begraafplaatsen in andere steden met monumenten die wachten op restauratie. Het criterium dat ik zou hanteren is, dat het eigenlijk de graftombe moet zijn van iemand die iets betekend heeft voor de provincie Oost-Vlaanderen, dan kunnen wij dat daar perfect in kaderen.

Het is een speciale problematiek in die zin, op een moment dat een graftombe als monument beschouwd wordt, erkend wordt, dat de familie eigenlijk denkt dat de gemeenschap die graftombes moet onderhouden. Dat is niet waar. De familie denkt dat de gemeenschap die graftombe moet onderhouden, maar dat is niet waar, men moet als familie die graftombes blijven onderhouden. Maar zij doen dat dus niet en denken dat de stad het zal doen.

De graftombes waarover ik spreek zijn de gekende eeuwigdurende concessies. Dikwijls is er geen familie meer. Die graven worden niet meer onderhouden, het zijn monumenten en ik denk dat wij daar als provincie iets kunnen doen.

Ik sluit aan bij het voorstel van de collega, maar het is een soort jaarlijkse subsidie.

BELEIDSNOTA P. 51: RUBRIEK: PAM ENAME-VELZEKE: VRAGEN OVER DE VZW PROVINCIAAL ARCHEOLOGISCH MUSEUM VAN ZUID-OOST-VLAANDEREN - SITE VELZEKE (PAMZOV)

Mevrouw Tas

Mijnheer de Voorzitter, Collega's

Het PAM site Velzeke wordt bestuurd door een vzw waarin zowel de provincieraad als de stad Zottegem vertegenwoordigd is.

Graag kreeg ik antwoord op een paar vragen hieromtrent:

1. Hoeveel bedraagt de jaarlijkse subsidie van de provincie aan de vzw en hoeveel is de bijdrage van de stad Zottegem?
2. Hoeveel leden telt respectievelijk de Raad van Bestuur en de Algemene Vergadering?
3. Welke is daarin het aantal vertegenwoordigers van de provincie versus de stad Zottegem?
4. Hoeveel bezoekers (bij benadering) hebben het PAM bezocht in 2008?

BELEIDSNOTA P. 51: RUBRIEK: UITLEENDIENST: VOORSTEL M.B.T. HET AANBOD VAN DE UITLEENDIENST

De heer Van Malderen

Voor vele (jeugd)verenigingen wordt het steeds moeilijker om gemotiveerde vrijwilligers aan te trekken. Eén van de oorzaken daarvan is het feit dat de "potentiële vrijwilligers" ook actief kunnen zijn in de commerciële of overheidssector, waar de "beschikbare middelen" dikwijls groter en attractiever zijn. Om de verenigingen toe te laten om een beetje te concurreren met de commerciële of overheidssector, is het absoluut noodzakelijk dat de verenigingen via de uitleendienst over dezelfde attractieve middelen kunnen beschikken.

Voorstel : In 2010 een inventaris opmaken van een aanbod dat bijkomend zou kunnen ter beschikking gesteld worden van de verenigingen ter realisatie van deze doelstelling en uiteraard indien dit opgemaakt is een budget, opnemen in het budget 2011.

Dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 274: G.U. 762 03/640 17 – VOLKSONTWIKKELINGSWERK – SUBSIDIE AAN DE VZW ROCSA GENT: VRAGEN OVER DE CONTROLE OP DE BETOELAGING VAN DEZE VZW

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

De tussenkomst die ik tijdens de provincieraad van november daaromtrent heb gehouden ligt nog vers in het geheugen.

Ondertussen ben ik in het bezit gesteld van de diverse aanvraagdossiers van de betrokken organisatie Rocsa. Uiteindelijk worden zij sinds 2006 betoelaagd door de provincie Oost-Vlaanderen en het gaat niet om onaanzienlijke bedragen.

In 2006 werd bijna 20 000 EUR, in 2007 16 000 EUR, in 2008 15 000 EUR, in 2009 15 000 EUR en ook in het budget 2010 wordt nog altijd 10000 EUR ingeschreven.

Op het moment dat ik daarover een mondelinge vraag heb gesteld aan de gedeputeerde, die zeer aandachtig luistert, Mijnheer Lampaert, dank u,

Gelach

De heer voorzitter

Mijnheer Veys!

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, als ik een vraag richt tot de gedeputeerde, moet men hem niet lastig vallen. Ik denk dat ik er mag van uitgaan dat er geluisterd wordt.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, houd het rustig en spreek verder. Er is mijnheer Dauwe niets ontgaan, hij hoort zelfs buiten een vlinder vliegen.

De heer Veys

Ik ga niet meer herhalen wat ik de voorbije minuten heb gezegd, Mijnheer de Gedeputeerde. Ik heb u gewezen op een analyse die werd gemaakt door BDO Atrio, bedrijfsrevisoren, waar een aantal opvallende vaststellingen zijn gebeurd omtrent die boekhouding.

Ik heb ondertussen ook eens de moeite gedaan om de aangifte 2008 erop na te slaan.

In de aangifte die door de betrokken bedrijfsrevisor werd nagekeken gaat het twee keer om het identieke document, dus zowel dit document dat bij stad Gent werd ingediend, als het document dat werd ingediend bij de provincie Oost-Vlaanderen, is hetzelfde.

Het is ook logisch natuurlijk, maar blijkbaar komt men in beide gevallen tot een verschillende conclusie. De deputatie zwaait met het standpunt van het Rekenhof dat dateert van 22 oktober 2009 waarin gezegd wordt 'alles is in orde, geen opmerkingen'.

Als ik dat dan naast het standpunt van niet alleen de Vlaamse Overheid – want het zijn zij die aan de alarabel hebben getrokken – hadden zij nooit dit dossier opgemerkt, dan was er geen vuiltje aan de lucht. Zij hebben gezegd 'er loopt daar vanalles fout, onderzoek dat'. Bedrijfsrevisoren hebben het geanalyseerd. Ik denk dat het wel duidelijk is dat hetgeen daarin vastgesteld wordt dit steek houdt en dat

DEBATTEN

dit evenzeer geldt voor de provincie Oost-Vlaanderen. De provincie heeft haar eigen verantwoordelijkheid.

Ik heb ondertussen ook het initiatief genomen om zowel de griffier als u als gedeputeerde, als de directeur van de Dienst cultuur, mevrouw De Kegel, in kennis te stellen van die analyse van BDO. nu kan u niet zeggen 'we weten van niets, volgens ons is alles in orde'. Ik denk dat u nu zwart op wit kunt lezen dat er een en ander schort aan die betoelaging.

Vandaar mijn vraag om minstens voor 2010 die 10 000 EUR te schrappen of toch minstens te blokkeren zolang als die opmerkingen die gelden vanuit de stad Gent, namelijk, dat die evenzeer niet worden nagevolgd door de provincie Oost-Vlaanderen.

Ik wil er trouwens op wijzen dat ik niet zal nalaten ook het Rekenhof in te lichten, dat dergelijke analyse blijkbaar wel wordt gedaan door een extern orgaan. Men zou in eerste instantie mogen verwachten dat zelfs het Rekenhof de moeite doet om dergelijk dossier dat over tienduizenden euro's gaat – het gaat hier niet over 500 EUR, voor ergens een logootje te vermelden op een affiche – na te zien. Vandaar toch mijn bezorgdheid.

FINANCIËLE NOTA P. 322: G.U. 772 01/640 08 - PODIUMKUNSTEN – SUBSIDIE AAN VZW BALLET VAN VLAANDEREN: VRAGEN OVER HET SCHRAPPEN VAN DE SUBSIDIE

Mevrouw Peeters-Muysshondt

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
In 2010 viert het Koninklijk Ballet Van Vlaanderen haar 40e verjaardag. Zij kunnen terugblikken op een zeer rijke geschiedenis met hoogtepunten, zowel nationaal als internationaal.

Na enige moeilijke jaren heeft het nieuwe team tijdens de beleidsperiode 2006-2010, die nu dus nog loopt, alles in het werk gesteld om het ballet terug aan de top te brengen. Artistiek gezien is dit bijzonder goed gelukt, getuige de vele positieve commentaren, nationaal en internationaal. Ik heb hier commentaren bij uit the New York Times, uit kranten van Edinburgh, van Japan en ook uit de vakbladen van de balletwereld

Ook zakelijk zijn er bijzonder ingrijpende beslissingen genomen om van dit huis weer een gezond bedrijf te maken.

Zo telde het ballet op 1 januari 2009 nog 101 werknemers, maar na de verplichte afslanking op 1 december, dus gisteren, waren het er 91, waaronder 49 balletdansers en 3 balletmeesters.

Ik kan u meegeven dat die 49 balletdansers – ik denk dat er 15 à 16 nationaliteiten zijn – uit heel de wereld auditie doen om bij het Koninklijk Ballet van Vlaanderen te mogen dansen, te mogen stage doen.

In de komende beleidsperiode 2011-2015 die zopas uit is lezen we de aanbevelingen die ze onthouden hebben uit de financiële audit eerder dit jaar. Niet alleen administratieve maatregelen maar ook structurele maatregelen dienen genomen te worden. Een daarvan is: duidelijk stellen dat de huidige subsidies ontoereikend zijn.

Er is inderdaad ook een financiële paradox tussen de voorstellingen die ze geven in het binnenland en in het buitenland.

Voor de voorstellingen in Vlaanderen kosten zelfs de hernemingen het gezelschap heel veel geld en leveren helaas nooit winst op.

Men zou zich kunnen afvragen hoe dat komt (daar kom ik straks op terug) maar we hebben gewoon te kleine zalen. Hun eigen zaal die ze gebouwd hebben biedt amper plaats aan 300 mensen, daar heeft men geen return van inkomsten, dat is duidelijk.

De buitenlandse tournees daarentegen zijn over het algemeen wel winstgevend en dit is uitzonderlijk in de internationale balletwereld. De meeste gezelschappen toeren zelden in het buitenland omdat het zo een hoog kostenplaatje met zich meebrengt. Maximum een maal per jaar.

Maar ons Ballet van Vlaanderen wordt veelvuldig gevraagd door buitenlandse organisatoren om op te treden in prestigieuze locaties, waarbij alle onkosten worden vergoed bovenop de gevraagde vergoeding

per voorstelling. Uiteraard blijft en moet dit gezelschap investeren in voorstellingen voor ons Vlaams publiek.

Er zijn een aantal structurele bedenkingen te maken wat betreft de zakelijke kant van deze aan-gelegenheid, zoals het gebrek aan grote podia en aangepaste zalen in Vlaanderen. De financiële auditor was ook zeer verbaasd over wat hij ontdekte: in een aantal gevallen verdienen gesubsidieerde instellingen aan elkaar hier in Vlaanderen. Helaas is het ballet daarbij meestal de betalende partij.

Een andere heikel punt dat al een aantal jaren ter discussie is (dat eigenlijk niet ter discussie ligt want de beleidsvisie was genomen) tot op vandaag is het ballet nog geen resident in de Vlaamse Opera van Antwerpen. Er werd hun nog geen vast orkest toegewezen om hen te begeleiden wat voorheen echter was overeen gekomen.

Het zou evident moeten zijn om een gelijkwaardige programmatie te voorzien in onze operahuizen van Antwerpen en Gent, maar dat is helaas niet het geval. Vaak is de opera van Gent niet vrij of sluiten de vrije dagen niet aan op de speeldagen in Antwerpen, wat dan weer voor extra kosten zorgt voor de extra repetities en marketing en alles wat erbij komt.

De komende beleidsperiode 2011-2016 en de middelen die daarin worden voorzien voor het ballet zullen bepalen hoe de volgende 40 jaar van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen er zullen uitzien. Nestelen zij zich blijvend bij de wereldtop – met uitstraling vanuit Vlaanderen en de hele wereld – of moeten zij noodgedwongen afhaken? Zij hebben de nodige ambities voor de toekomst, zowel op het artistieke als op zakelijk niveau. De dansers zijn wereldtop. Daar bestaat geen twijfel over.

In die zin bevindt het Koninklijk Ballet zich op een cruciaal moment in haar geschiedenis. Zij willen hun ambities kunnen waarmaken, want ze vinden dat Vlaanderen recht heeft op een topgezelschap, dat overal in de wereld zijn rol als ambassadeur ten volle kan waarmaken. Zij willen tevens in eigen land een inspiratie zijn voor velen en een bron van artistiek genot voor allen. Daarom geachte deputatie, is onze fractie en ik in het bijzonder, zeer teleurgesteld en vooral geschrokken dat het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen dit artistiek hoogstaand balletkorps niet langer subsidies zal toewijzen.

De schamele 10.000 EUR die ze vorig jaar nog mocht ontvangen, wordt nu herleid tot 0 EUR!!! Eigenlijk was ik een beetje beschaamd om die mensen onder ogen te komen. Trouwens, wanneer wordt dit megedeeld aan het Ballet?

Ik ben benieuwd naar de redenen hiervoor maar pleit tevens voor een toekenning van een subsidie, minstens zoals in het verleden, zeker nu 2010 voor hen toch een feestelijk jaar moet kunnen worden.

Ik wil u nog een kleinigheid meegeven dat gisteren heeft plaatsgevonden.

Het was raad van bestuur en het was een zeer emotioneel geladen raad van bestuur. Daarin werd megedeeld door de artistiek directeur dat mevrouw Kathryn Bennetts en mevrouw Chantal Pauwels, de zakelijke leider, persoonlijk slachtoffer geworden zijn van stalking, doorgestoken autobanden, het platleggen van hun computer en ook de ICT van het ballet is gehacked. Mevrouw Bennetts haar mandaat eindigt in principe op 30 juni 2010, maar zij had toch al te kennen gegeven dat zij nog een jaar wou verder doen. Zij begint daar nu zeer sterk aan te twifelen en zij heeft gesteld dat de verlenging van haar mandaat ook zal afhangen van de verdere subsidiëring, want zij kan met haar werking met haar visie werkelijk geen kanten op.

Ik hoop, geachte Deputatie dat u inziet dat het Koninklijk Ballet van Vlaanderen uw volle steun meer dan verdient.

Ik dank jullie voor de aandacht.

DEBATTEN

FINANCIËLE NOTA P. 326: G.U. 772 02/640 23 - MUZIEK - SUBSIDIE AAN CAPITOLE, GENT: VRAAG NAAR DE MEERWAARDE VAN DEZE SUBSIDIE

De heer Franck

Danku, Voorzitter,

Het is dus ook een lijk dat wij geërfd hebben uit een vorige deputatie. Er wordt nog dikwijls gezegd 'pacta sunt servanda'. Blijkbaar was dat een verdrag dat ergens tussen pot en pint werd afgesproken. De vorige jaren hebben we hier voldoende kritiek op gegeven en ik weet dat de gedeputeerde van Cultuur daar ook niet echt tevreden over is.

We stellen vast dat dankzij de subsidies aan de Nv Capitele en andere projecten geld verliezen. Ik vermeld inderdaad het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, dat dus zijn volledige subsidie kwijt raakt.

Ik vermeld de halvering van de subsidies aan de Expeditie en aan de Handelsbeurs. Men spreekt vol lof over de Bijloke, maar de Handelsbeurs heeft evengoed een plaats binnen het cultuurgezelschap en de gevoelige vermindering van onder andere de operastudio van Vlaanderen, de Kopergieterij, Victoria, Collegium Vocale en Prima la Musica.

We blijven dit betreuren en om een klein beetje zelf op de wonde te smeren stellen we voor dat de deputatie onderhandelt met de beheerders van de nv. In ruil voor de subsidie die zij ontvangen zouden zij iets moeten terug doen voor Oost-Vlaanderen. Het lijkt ons bijvoorbeeld zinvol dat de nv Capitele een korting voorziet voor het personeel van de provincie. Eventueel voor bijvoorbeeld welbepaalde familievoorstellingen. Men moet niet over het volledige gamma een korting geven, maar ik denk dat dit een mooie geste zou kunnen zijn die u zou moeten meenemen in de onderhandelingen die ofwel al gevoerd zijn, of hopelijk zullen gevoerd worden in de toekomst.

Dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 330: G.U. 772 03/640 02 - MUZIEKTHEATER - SUBSIDIE AAN DE VLAAMSE OPERA: VOORSTEL OM DE VLAAMSE OPERA TE EVALUEREN OP ZIJN VERDIENSTE VOOR DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

De heer Franck

Mijnheer de voorzitter, Collega's,

Wanneer we de speeldata van de Opera van Vlaanderen bekijken, en zien hoeveel voorstellingen de Opera van Vlaanderen in Gent doet en hoeveel zij in Antwerpen doen, dan komen wij tot de vaststelling dat er bijna 70 % van de voorstellingen in Antwerpen doorgaan en slechts 30 in Gent.

De reden is dat het operagebouw – dat ondanks vrij recente restauraties – nog altijd niet voldoet en waarschijnlijk ook nooit zal voldoen aan de hoge eisen die heden ten dage gesteld worden en dat het volledig vernieuwde gebouw in Antwerpen beter geschikt is voor opera en ook voor balletvoorstellingen.

Een uithangbord voor de provincie Oost-Vlaanderen, toch een van de redenen waarom het project als cultuurambassadeur erkend wordt is de opera op deze manier al lange tijd niet meer. Het lijkt ons daarom nuttig ook in het licht van de beloofde doorlichting van de culturele ambassadeurs, te bekijken of en hoeveel geld we als provincie kunnen besteden aan de Opera van Vlaanderen. Het geld kan eventueel binnen de sector beter gebruikt worden, bijvoorbeeld door een hogere toelage van de operastudio die op de site van de Bijloke gevestigd is en die ook eigenlijk een toekomstgerichte investering is. Dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 330: G.U. 772 04/640 03 – KUNSTENCENTRA - SUBSIDIE AAN DE VZW KOPERGIETERIJ GENT: VRAAG OVER DE VERMINDERING VAN DE SUBSIDIE

Mevrouw Alici

Mijnheer de Voorzitter, beste Collega's,

In september vierde de Kopergietery haar vijftienjarig bestaan. De Kopergietery werd in 1994 opgericht met als opzet het jeugdtheater in Gent een vaste stek te geven. Een oude verlaten fabrieksruimte in een migrantenbuurt in Gent tussen Sluizeken en Ham werd – toen al met de steun van de provincie – omgebouwd tot een theaterhuis.

De Kopergietery streeft ernaar om eigenzinnige projecten te ontwikkelen met kinderen uit de buurt, een programmatie uit te werken op maat van de kinderen en probeert hierbij de buurt te betrekken. Het doet dit niet alleen met eigen producties, maar ook door andere verwante binnen- en buitenlandse gezelschappen te ontvangen en door theaterateliers te organiseren voor kinderen en jongeren.

Vele Gentse en Oost-Vlaamse kinderen en jongeren komen in de Kopergietery voor de eerste keer in aanraking met kunst en theater. Het gaat hier niet om hoogintellectueel pluchen sofa theater, maar om een laagdrempelige eerste kennismaking met theater.

De Kopergietery streeft bovendien naar verscheidenheid: ook dans en film, in combinatie met livemuziek komen er aan bod. Het klinkt misschien wat hoogdravend, maar de Kopergietery zorgt voor het theaterpubliek van morgen.

Dit is niet enkel een Gents verhaal. Als we een blik werpen op het aantal voorstellingen en bezoekers in 2009 blijkt dat de Kopergietery ook een bovenlokale werking heeft:

Er werden 172 schoolvoorstellingen gehouden, waarvan 103 buiten de eigen zaal;

Er werden 320 vrije voorstellingen gehouden, waarvan 85 op verplaatsing.

Hiermee bezorgde de Kopergietery 45 102 jongeren uit Gent, Aalst, Lokeren, Eeklo, Wetteren, Sint-Niklaas, Beveren, Geraardsbergen, Dendermonde een mooie theaternamiddag of -avond. Ik had mijn opsomming nog kunnen aanvullen met steden en gemeenten uit West-Vlaanderen, Limburg, Antwerpen, Denemarken, Nederland, Duitsland en zelfs Oostenrijk, maar wou ze graag eindigen in cultureel centrum Belgica te Dendermonde. De bovenlokale, zelfs internationale uitstraling kan dus moeilijk ontkend worden.

Zoals reeds gezegd was de provincie van bij het prille begin betrokken bij de Kopergietery met een eenmalige subsidie van 1 106 000 BEF voor de verbouwing van het fabriekspand in 1994. In 1995 werd voor de eerste keer een nominatim subsidie van 350 000 BEF voor de werking ingeschreven die de daarop volgende jaren telkens werd hernomen en geleidelijk toenam tot 49 000 EUR in 2006.

Vanaf 2007 ging het echter bergaf met de provinciale ondersteuning en thans wordt voorgesteld om de toelage van de provincie opnieuw te verminderen met 10 000 EUR. We gaan dus op 3 jaar tijd richting halvering van de ondersteuning door de provincie.

Bij de Kopergietery was men nog niet op de hoogte van deze vermindering en zit men stilaan met de handen in het haar. De voorbije jaren hebben ze flink wat van hun middelen vanuit Vlaanderen zien wegvloeien:

in 2006 is er 40 000 EUR weggevallen,

in 2009 een vermindering van 20 000 EUR

voor 2010 een verlies van 27 500 EUR aan structurele subsidies en 9 000 EUR minder vanuit het participatiedecreet.

Bovendien komt het nieuws over deze besparingen er meestal pas op een ogenblik dat de werking en budgettering voor het komende seizoen zo goed als op punt staan, zoals men van een professioneel gezelschap mag verwachten.

Gedeputeerde Vercamer heeft in zijn repliek op de algemene tussenkomsten van de fractievoorzitters gesteld dat de middelen zijn wat ze zijn en dat daarbinnen een heel gediversifieerd beleid moet gevoerd worden.

DEBATTEN

In de beleidsnota hebben we ons als doelstelling gesteld het culturele aanbod te promoten bij specifieke doelgroepen. De provincie zou zich duidelijk kunnen profileren door in te zetten op jongerentheater en op die manier een zo breed mogelijk publiek aan te trekken naar het theater. "Iedereen mee" is voor onze fractie meer dan een leuke titel in een beleidsdocument.

Ik zou dan ook willen vragen om de subsidie aan de Kopergietery niet verder te verminderen en om te bekijken of in de komende jaren een meer structurele samenwerking mogelijk is. Immers, jong geleerd is nog steeds oud gedaan.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik ondervraag u in privé straks over het pluche theater, sofa theaterstructuur, maar ik zal u dat persoonlijk vragen. Niets zeggen nu, want dat zou verkeerd kunnen zijn.

Gelach

FINANCIËLE NOTA P. 330: G.U. 772 99/640 01 - SUBSIDIE AAN NT GENT: VRAAG OM NT GENT OPNIEUW ALS CENTER OF EXCELLENCE TE SUBSIDIËREN

Mevrouw Van Cauwenberge

Dank u, voorzitter,

En nu gaan we misschien naar het pluche sofa theater?

In 2007 besliste het provinciebestuur om de extra subsidie aan NTGent als Center of Excellence te schrappen. De gewone werkingssubsidie bleef behouden, dank u wel.

De titel Center of Excellence was een blijk van waardering voor de artistieke kwaliteit, het grote publieksbereik en de provinciegrensoverschrijdende uitstraling. Dit zijn criteria waar NTGent op vandaag nog steeds aan beantwoordt maar waar momenteel geen extra erkenning of subsidiëring tegenover staat.

NT Gent heeft de laatste jaren ernstige inspanningen gedaan om de financiële tegenslagen die het te incasseren kreeg te verwerken en te keren. De exploitatierekeningen zijn inderdaad nu positief en de schuldafbouw is begonnen.

Het verloopt wel moeizaam gezien de omvang van de schuld en de ernstige inspanning die van het theater gevraagd worden. De uitstraling van NT Gent overschrijdt niet enkel de provinciegrenzen, ook internationaal is dit theater veel gevraagd en gevierd. Niet voor niets ontving de weliswaar afscheidnemende artistiek leider Johan Simons een eredoctoraat van de Gentse universiteit. Dit was een waardering voor de vernieuwende visie, de internationale weerklank en het maatschappelijk engagement in zijn werk. Het zou voor NT Gent en zijn nieuwe artistieke leider Wim Opbrouck die volgend jaar de fakkel overneemt van Johan Simons een enorme stimulans zijn om op de ingeslagen weg verder te gaan wanneer de deputatie de subsidiëring als Center of Excellence opnieuw ernstig in overweging zou nemen.

Ik dank u.

PATRIMONIUM

BELEIDSNOTA P. 102: OPERATIONELE DOELSTELLING: MOLEN- EN INDUSTRIEEL PATRIMONIUM CONSERVEREN EN TOEGANKELIJK MAKEN - ACTIE 4: AANSTELLING ONTWERPER RESTAURATIE WINDEKEMOLEN BALEGEM (OOSTERZELE): VRAAG OM HET GEBUDGETTEERDE BEDRAG VAN 30 000 EUR TE VERDUIDELIJKEN

Mevrouw De Sutter

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik bespaar u de uitgebreide geschiedenis van de 'Windekeese staakmolen', maar ik wil u toch meedelen dat de provincie al sinds mijn geboortjaar eigenaar is. Ondanks onze eerste gedeputeerde nog altijd trotse peter is, en ondanks een mislukte renovatie de molen er op dit moment echt verwaarloosd bijstaat. U weet zeker, beste Gedeputeerde, dat molens moeten draaien en u moet maar eens opzoeken hoelang dat al niet meer is, maar ze vervallen als ze niet meer draaien.

Het is een prachtige staakmolen oorspronkelijk opgetrokken in 1815, dus binnenkort 2 eeuwen oud. We hebben een molenaar, de molen is toeristisch ook zeer goed gelegen.

Net als u, word ik hier vaak over aangesproken en ik heb hier heel wat vragen over. Ik was dan ook zeer blij te zien dat de Visserse molen – want zo wordt hij bij ons in de volksmond genoemd – in de begroting opgenomen is. Alleen denk ik, dat een bedrag van 30 000 EUR lang niet voldoende is hiervoor.

- Kan u mij dat bedrag verduidelijken?
- Wat is de verwachte termijn om de molen terug molenvaardig te krijgen.
- Is er een samenwerking met Mola vzw?
- Is er een samenwerking met Toerisme Oost-Vlaanderen?
- Verduidelijking van het begrote bedrag van 30 000 EUR voor de Vissersmolen te Scheldewindeke/Balegem.
- Verwachte termijn om de molen terug maalvaardig te krijgen?
- Is er samenwerking met MOLA vzw?
- Is er samenwerking met toerisme Oost-Vlaanderen?
- Wordt er net als in het PDPO-project 'Malende Molens' aan sociale terwerkstelling gedacht?

U ziet ik vult er hier toch wel een aantal op u af.

Beste gedeputeerde, ik weet zeker dat u het verleden een toekomst wilt geven en daarvoor wil ik u alvast danken.

Wij hebben onlangs van uw dienst een prachtig Molenliederenboek mogen ontvangen. Ik moet toegeven dat ik al niet kan wachten om onze provincieraadsleden uit te nodigen om uit volle borst te komen zingen naar Oosterzele met u of de voorzitter als dirigent, onder de draaiende en zingende zeilen van dit prachtig stuk erfgoed.

Dank u

De heer voorzitter

Dank u, u bent in stemming vandaag zou ik zeggen, Mevrouw De Sutter.

BELEIDSNOTA P. 108: OPERATIONELE DOELSTELLING: CAERMERSKLOOSTER RESTAUREREN EN ZOEKEN NAAR PARTNERSHIPS VOOR DE INVULLING ERVAN: VRAGEN OVER DE RESTAURATIE EN DE BESTEMMING VAN DIT PAND

De heer Franck

Het is een dossier waarmee ik eigenlijk in herhaling val, maar het is duidelijk een erfenis van het verleden. In 1980 werd deze site verworven door de provincie Oost-Vlaanderen en de stad Gent. Sindsdien zijn er belangrijke verschillen te zien in aanpak.

DEBATTEN

De stad Gent heeft het eerste kloosterpand gerenoveerd en omgevormd tot een wooneenheid. De provincie heeft de kapel en een aantal aangrenzende gebouwen gerestaureerd en omgevormd tot een mooie tentoonstellingsruimte, maar heeft wel een aantal andere delen van het gebouw zo laten verkommeren dat er nu telkens opnieuw instandhoudingswerken moeten gebeuren om te vermijden dat het gebouw volledig ten onder gaat.

Eveneens blijkt dat de Vlaamse Gemeenschap die mee instaat voor de financiering van de restauratie – om het zacht uit te drukken – niet echt vlot over de brug komt met subsidies. De reden is volgens ons dat er voor deze site geen visie ontwikkeld werd door de provincie.

Voor ons is het duidelijk dat eens de provincie weet wat men wil doen met dit gebouw en met de site in zijn geheel, de subsidiëring ook vlotter zal verlopen.

Vandaar dat we nogmaals de vraag formuleren om een commissie ad hoc samen te stellen die een visie moet ontwikkelen over de site in het geheel en waarbij geen enkele mogelijkheid uit de weg mag gegaan worden.

Ik vermeld er een aantal:

- verkoop van het geheel, of in delen.
- restauratie in functie van bewoning en dan verwijs ik en naar de stad Gent maar ook naar het voorstel van collega Beke om te komen tot een soort 'artists in residence'
- restauratie in functie van kantoren, bijvoorbeeld de dienst Cultuur zou naar daar kunnen verhuizen
- restauratie in functie van tentoonstellingsruimte, dat betekent eigenlijk de uitbreiding van de kapel
- restauratie in functie van culturele manifestaties met omvorming van de grote refter tot een evenementenzaal, met omvorming van de veel kleinere zalen voor woord en muziek, met omvorming van de mooie binnentuin voor kleinschalige optredens (een uniek gegeven)
- er moet ook ruimte voorzien worden voor artiesten, voor opslag van de podia, de PA (public address) en de verlichting.

Tot slot, restauratie voor museale functie waarbij ik een aantal voorstellen neem die in het verleden gebeurd zijn, die daarom niet direct van mij zijn, bijvoorbeeld:

- het werken rond religieus erfgoed. (naar het schijnt zou er een enorme collectie zijn van kazuifels die ergens hangt) men zou dat daar perfect kunnen integreren.
- men kan een museum maken rond film, in samenwerking met het filmfestival, rond animatiefilm in samenwerking met onze wereldberoemde academie en onze wereldberoemde Raoul Servais.

Ik ben er zeker van dat er nog andere voorstellen onderzocht werden in het verleden, niet door ons maar ook door andere mensen.

Ik vraag dan ook dat op deze speciale commissie eventueel in sito alles vrij vlug op een rij gezet wordt. Dit werd in het verleden reeds gevraagd en zo'n commissie is ook al toegezegd, maar tot op heden zijn er bij mijn weten nog geen initiatieven genomen in die richting, vandaar de vraag.

FINANCIËLE NOTA P. 346: B.U. 772 01/240 31 E.V. - PAM ENAME: VOORSTEL TOT HERBESTEMMING VAN HET GEBOUW

De heer Franck

Lijk nummer zoveel ... Het peperdure gebouw is in 2008 opgeleverd met een aanzienlijke meerkost en het staat sindsdien leeg. Het moet verwarmd worden, het moet verlicht worden, er is blijkbaar ook een bewaking aanwezig. Het is jammer dat de provincie tot op heden geen gebruik heeft gemaakt van dit gebouw.

Er zijn een aantal moeilijkheden met Vlaanderen – dat werd daarnet voldoende geschetst – dat beloofd had een deel van het gebouw te gebruiken voor haar erfgoeddienst VIO. Maar het is gebleken dat de getekende overeenkomst – door de vorige gouverneur, door de vorige gedeputeerde voor cultuur en door een vorige minister van cultuur – geen enkele juridische waarde heeft.

De niet-gedateerde overeenkomst is ondanks de handtekeningen nooit door de deputatie goedgekeurd, laat staan dat de provincieraad hierover zijn zegen heeft gegeven. Er stonden ook een aantal flankerende bindende voorwaarden in de overeenkomst rond de invulling van de ruimte die door de provincie moest ingevuld worden, maar die door de provincie nooit ingevuld werden.

Het gevolg is dat er patstelling is ontstaan waarbij Vlaanderen de overeenkomst niet wil honoreren en waarbij volgens ons de provincie te weinig juridische grond heeft om de overeenkomst op te leggen. We kunnen nu afwachten of handelen. Afwachten betekent kosten maken voor onderhoud, verwarming en geen inkomsten. Handelen betekent dat we dit gebouw een zinvolle invulling geven. We hebben in Ename voor het ogenblik naast het erfgoedcentrum nog twee gebouwen in ons bezit. Het huis Sorgeloose en het museum.

Het is duidelijk dat het museum met het uitgebreide depot zijn plaats moet krijgen in de nieuwbouw, daarvoor is het eigenlijk geconcipeerd. Daardoor kunnen de beide andere gebouwen verkocht worden, wat een zekere inkomst zal zijn voor de provincie.

Uiteraard moet het erfgoedgebouw een onthaalfunctie krijgen voor de openluchtsite Ename. Het is onder andere daarvoor geconcipeerd. Of het museum van Velzeke hier een plaats in moet krijgen is niet vanzelfsprekend. De Gallo-Romeinse en de Merovingische periode die behandeld wordt in Velzeke kan perfect aansluiten op het thema middeleeuwen, maar hierover bestaat op zijn minst gesproken geen consensus in deze raad. Wat zeker past in het gebouw is het erfgoed expertisecentrum (EEC). Dit centrum dat door zijn onduidelijke structuur binnen deze raad aanzienlijke tegenkanting krijgt, kan volgens ons een belangrijke meerwaarde betekenen voor de provincie.

De expertise die opgebouwd werd bij het ontsluiten van erfgoed kan niet ontkend worden en mag niet verloren gaan. Daarom lijkt het ons zinvol het EEC op te nemen in het gebouw. Het moet wel een duidelijke structuur krijgen, duidelijke opdrachten en een mogelijkheid hebben tot alternatieve financieringen. Dit lijkt ons een opdracht voor deze deputatie om hierover klaarheid te scheppen. Het EEC kan perfect, mits duidelijke structuur, onafhankelijk van de provincie werken, eventueel in opdracht van de Gentse universiteit of van het Vlaams Gewest. Het kan zo op termijn zelfbedruipend worden, waardoor subsidiëring door de provincie wegvalt en eventuele huur kan betaald worden voor het gebruik van het erfgoed, twee vliegen in één klap.

Een laatste mogelijkheid is het verhuren van het gebouw aan derden, ofwel occasioneel bijvoorbeeld evenementen in de theaterzaal, ofwel langdurig, waarbij de stad Oudenaarde blijkbaar vragende partij is.

Groen! wil duidelijk stellen dat dit niet onze keuze is. Wij hebben dit gebouw in eerste instantie niet goedgekeurd, maar zeker niet gebouwd om derden een pleziertje te doen.

We vinden dat de provincie hier een unieke kans krijgt om een museum te creëren aangepast aan nieuwe visies. Flanders Fields en het Centrum Ronde van Vlaanderen zijn voorbeelden van nieuwe, dynamische musea die met een wisselende, minimale collectie, een maximaal gebruik maken van virtuele middelen en mooie resultaten kan halen. Die aanpak zorgt ervoor dat bezoekers het museum ook meermaals bezoeken zonder een déjà vu gevoel.

FINANCIËLE NOTA P. 348: B.U. 771 04/270 11 – PAM VELZEKE – CONSTRUCTIES EN GEBOUWEN IN AANBOUW: PLEIDOOI OM PAM ENAME EN PAM VELZEKE OM TE VORMEN TOT ÉÉN GROOT PROVINCIAAL ARCHEOLOGISCH MUSEUM ZUID-OOST-VLAANDEREN

De heer Eerdekens

Ik wil kort zijn, in tegenstelling met collega Franck vind ik wel dat we hier een groot gebouw hebben dat gemakkelijk kan ingevuld worden met zowel het museum van Velzeke als dat van Ename.

Men kan dan nog altijd 2 sites bewaren, maar beide musea liggen op 30 km van elkaar. Men moet niet geloven dat de mensen van Oudenaarde naar Ename gaan en de mensen van Zottegem naar Velzeke. De bezoekers komen uit heel Vlaanderen, zelfs van ver erbuiten.

DEBATTEN

Het zou gek zijn van nu 3 770 000 EUR te besteden om de nieuwbouw te bouwen in Velzeke, terwijl men in Ename een gebouw heeft dat zeker groot genoeg is. Het gebouw zal waarschijnlijk ook meer bezoekers trekken want als u de twee samen hebt en een groot Archeologisch museum Zuid-Oost-Vlaanderen maakt, zou u meer bezoekers trekken.

Met een klein gedeelte van de kost van de nieuwbouw zou men een grote publiciteitscampagne kunnen voeren en dit zou het aantal bezoekers en het museum beter bekend maken.
Dank u.

LEEFMILIEU

ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Veys

Dank u, Voorzitter, Collega's,
Mijn tussenkomst sluit aan bij een bezorgdheid die ik daarstraks geuit heb of nog eens in de verf gezet heb naar aanleiding van de studies die verschenen zijn, ook in de media, omtrent bijvoorbeeld het gebruik van windmolens.

Op vlak van fijn stof, legt de deputatie zelf de lat nogal behoorlijk laag inzake de ecoscore van het wagenpark van de deputatie. Ook daar kan nog een inspanning geleverd worden.

Trouwens, recent op 16 november is in de pers verschenen dat één op vijf personen in Vlaanderen een probleem heeft met de luchtwegen. De problematiek van fijn stof, zeker in de regio van de Gentse kanaalzone – zonder dat wij ons daarom als vijand of als tegenstander van de economische ontwikkeling van de Gentse haven willen opwerpen – is de voorbije jaren al voldoende in kaart gebracht zodanig dat de deputatie en het provinciebestuur daar nog meer zou kunnen op inspelen dan tot op heden het geval is.

Ik wil er trouwens op wijzen dat wat betreft het terugdringen van het fijn stof recent, op 22 november verschenen is, dat Vlaanderen op de vingers werd getikt door Europa. Dus één van de grote pijnpunten is blijkbaar de "ver'diesel'lijking" van de het Vlaamse wagenpark. Het is namelijk zo dat diesels misschien wel gunstiger zijn voor het klimaat, maar ze zijn minder goed voor fijn stof en stikstofdioxide. Ook daar zullen wij als provinciebestuur enerzijds wat betreft ons wagenpark en anderzijds door een beleid tegenover derden – ik heb het zowel over overheden als de gebruikers – daar een rol kunnen in spelen, ook zeker gelet op de problematiek in de regio van de Gentse kanaalzone.

Wat betreft die waarschuwing van Europa denk ik dat er een aantal pistes zijn waarvan wij niet altijd zelf vragende partij zijn, ik verwijs naar de kilometerheffing. Ik denk dat er wel andere, veel socialere maatregelen zijn, bijvoorbeeld de installatie van roetfilters. De vraag stelt zich in hoeverre de provincie met haar vergunningenbeleid daarmee bezig is om de problematiek van het fijn stof aan te pakken.

Een ander probleem is de ontwikkeling van de problematiek van de milieuvergunning specifiek voor verbrandingsovens. Ook daar stelt zich de vraag wat betreft de capaciteit. Ik had graag gepeild naar de visie van de deputatie omtrent de vergunningen die in de komende jaren dienen hernieuwd te worden of mogelijke vragen tot uitbreiding, of nieuwe verbrandingsovens die een vergunning aanvragen.

- Wat is de visie hier omtrent, in hoeverre is dat gewijzigd?
- Zal men inspelen op toekomstige aanvragen?

BELEIDSNOTA P. 62 E.V.: VOORSTEL OM IN HET BUDGET 2010 OPNIEUW SUBSIDIES IN TE SCHRIJVEN VOOR GEMEENTEN DIE NATUURGEBIEDEN AANKOPEN OP HUN GRONDGEBIED**De heer Franck**

Mijnheer de Voorzitter, Collega's

Het is een vraag die ik al een paar keer gesteld heb. In het verleden gaf de provincie aan gemeenten die natuurgebieden aankochten een subsidie. In de praktijk kwam het erop neer dat bijvoorbeeld Natuurpunt wanneer die ergens natuurgebieden aankochten dat die via de gemeente konden gesubsidieerd worden en dat zij daarbij nog eens subsidie kregen van de provincie.

De laatste twee jaar is dat artikel verdwenen uit het budget. Het reglement bestaat nog altijd. Ik denk dat wij daar klaarheid moeten in scheppen. Ofwel zegt men als bestuur "het interesseert ons niet meer" en dan schaffen wij ook het reglement af, ofwel, als het reglement blijft bestaan, moet er geld voorzien worden, vind ik.

Het is eigenlijk een vraag: is het inderdaad de optie van de provincie om geen geld meer te voorzien?

Dan stel ik voor dat het reglement inderdaad geschrapt wordt.

Dat is duidelijk.

BELEIDSNOTA P. 62: RUBRIEK: INLEIDING: DE HERNIEUWING VAN MILIEUVERGUNNINGEN KLASSE 1 VAN DE LANDBOUWBEDRIJVEN**Mevrouw Van Duyse**

Dank u, Voorzitter,

Op 1 september 1991 kende men een wijziging van de milieuwetgeving waarbij de maximale duurtijd van de toen bestaande milieuvergunningen werd ingekort van 30 tot 20 jaar. Dit betekent dat ten laatste op 1 september 2011 vele milieuvergunningen van Oost-Vlaamse bedrijven, waaronder vele landbouwbedrijven, komen te vervallen en deze tijdig opnieuw moeten worden aangevraagd.

Dit kan dus leiden tot een piek in de vergunningsaanvragen. In 2006 kwam er een wijziging van de Vlarem-wetgeving om al een stukje van deze piek op te vangen. Het werd mogelijk om 48 maanden voor het verstrijken van een vergunning, een nieuwe aanvraag in te dienen.

Ik wil graag informatief een cijfer meegeven. Op Vlaams niveau gaat het ongeveer over 4000 à 5000 klasse1-vergunningen. Men kan dan ramen dat het Oost-Vlaams niveau om een 1000-tal bedrijven gaat. De provincie is er verantwoordelijk voor en neemt de beslissing voor de klasse 1-dossiers.

Daarom de volgende vraag: (ook in de veronderstelling dat er op Vlaams niveau geen nieuw initiatief daaromtrent genomen wordt)

- Hoe zal de provincie deze piek in aanvragen opvangen
- Welke maatregelen zal ze nemen om alles vlot te laten verlopen?
- Intern, komt er personeel bij of is er een tijdelijke, bijkomende ondersteuning?
- Hetzelfde voor de ondersteuning van de provinciale milieuvergunningscommissie
- Extern, worden de landbouwers of andere bedrijven gesensibiliseerd of individueel op de hoogte gebracht dat zij tijdig hun heraanvraag moeten indienen?
- Waar kunnen zij terecht bij mogelijke vragen om informatie?

Dank u.

DEBATTEN

BELEIDSNOTA P. 63: RUBRIEK: PROVINCIAAL CENTRUM VOOR MILEUONDERZOEK - DOMEIN LUCHT: TUSSENKOMST OVER DE LUCHTVERONTREINIGING DOOR FIJN STOF

Mevrouw De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's

Bij de metingen van fijn stof concentraties is Gent en de Gentse kanaalzone steeds één van de eersten waar de alarmwaarden overschreden worden. Het is niet verwonderlijk als men weet dat vooral het verkeer in de streek verantwoordelijk is voor deze uitstoot.

Er zijn al veel acties ondernomen maar het moet onze eerste bekommernis blijven om deze problematiek te lijf te gaan, want zonder lucht is er geen leven. Dus een opmaak van een fijn stof plan is zeker geen overbodige luxe. Sinds 1 januari 2005 zou de daggemiddelden fijn stof PM 10 niet meer dan 35 dagen per jaar overschreden mogen worden. Maar in de kanaalzone zitten we daar reeds ruim boven.

Bijvoorbeeld:

- in Gent zitten we dit jaar al aan 56 dagen, vorig jaar 49 dagen;
- in Evergem zijn het 59 dagen, dat zijn er al 17 meer dan vorig jaar;
- in Sint-Kruis-Winkel 49 dagen, vorig jaar 38 dagen;
- enkel Zelzate toont iets beter : 45 dagen, vorig jaar 52 dagen.

Daar zit de economische crisis misschien voor iets tussen. Ik weet wel dat deze cijfers uiteraard niet alles zeggen en dat we het op langere termijn moeten bekijken want er is ook veel te wijten aan meteorologische omstandigheden, maar er is en blijft veel werk aan de winkel. Fijn stof in de atmosfeer is een van de grootste gevaren voor onze gezondheid. In Zelzate, bijvoorbeeld is de emissie ongeveer met 13,5 % gedaald en haalt men de norm tegen 2010 niet, want daarvoor is nog een extra daling van 28,5% nodig. Voor Sint-Kruis-Winkel is dat dezelfde situatie. Voor Evergem is zelfs nog een grotere reductie nodig.

Dus niettegenstaande er al ingrijpende maatregelen genomen werden op alle beleidsniveau's is het nog altijd twee voor twaalf: ook van Europa kregen we geen uitstel meer om de norm te halen.

Naast het fijn stof PM 10 hebben we ook nog fijn stof PM 2,5. Van deze fractie is geweten dat het nog meer schadelijk is voor onze gezondheid. Zoals u waarschijnlijk weet zijn er heel wat minder meetpunten die de PM 2,5-fractie meten.

In de Gentse kanaalzone hebben we maar 2 meetpunten, één in Gent en één in Evergem. Nochtans, met de groeiende verkeersomsingeling en het snel toenemend verkeer door de gemeente Zelzate, meen ik dat het aangewezen zou zijn om ook daar meer specifiek de PM 2,5-fractie te meten. Op die manier krijgen we beter zicht op het aandeel van het verkeer in de totale problematiek van fijn stof.

In de beleidsnota staat dat de provincie vooral de nadruk zou leggen op de ondersteuning van de Oost-Vlaamse gemeenten in hun acties tegen fijn stof, maar ik vrees dat het niet voldoende zal zijn. Daarom wil ik vragen aan de gedeputeerde waarom hij niet heeft geopteerd om een fijn stof plan met daaraan gekoppeld een actieplan voor Oost-Vlaanderen op te maken.

- Op welke manier wil de deputatie een bijdrage leveren om het aantal jaarlijkse overschrijdingen van de daggemiddelde fijn stof concentraties in Oost-Vlaanderen en specifiek in de Gentse kanaalzone te verminderen?
- Welke maatregelen zullen er concreet genomen worden door de provincie?
- Wil de deputatie bij de bevoegde instantie aandringen om ook een meetpunt fijn stof PM 2,5 te installeren in Zelzate gezien de toegenomen verkeersintensiteit de laatste jaren en de nog te verwachten grotere verkeersstromen in de toekomst als heel het net zal uitgewerkt zijn, ook na de openstelling van de tunnel in Sluiskil en de ontdubbeling van de Tractaatweg.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 64: OPERATIONELE DOELSTELLING: EEN GECOÖRDINEERDE AANPAK ROND DUURZAAM BOUWEN NASTREVEN VIA DE OPRICHTING VAN EEN STEUNPUNT: KOMT ER IN DE TOEKOMST EEN CENTRUM VOOR ENERGIEZUINIG EN DUURZAAM WONEN EN BOUWEN IN OOST-VLAANDEREN? IS ER AL EEN SUBSIDIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP VOOR DE OPRICHTING VAN EEN STEUNPUNT VOOR DUURZAAM BOUWEN EN WONEN?

Mevrouw Van Keymolen

Mijnheer de Voorzitter, Collega's

Duurzaam bouwen en wonen is een begrip dat stilaan algemeen ingeburgerd geraakt, maar er is nog veel werk aan de winkel. In Limburg is er het Centrum Duurzaam Bouwen (Cedubo), in Antwerpen is er Kamp C. Dit zijn 2 provinciale centra waar duurzaam bouwen en -wonen wordt gepromoot: zo is er bvb. een tentoonstellingsruimte en wordt duurzaam bouwadvies verleend.

Plant men – naar het voorbeeld van Limburg en Antwerpen – in de toekomst ook zo een centrum voor energiezuinig en duurzaam wonen en bouwen in Oost-Vlaanderen? Is er al een subsidie van de Vlaamse Gemeenschap voor 'provinciale steunpunten voor duurzaam bouwen en wonen' voorzien?

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 64: STRATEGISCHE DOELSTELLING: BOSUITBREIDING REALISEREN: VRAGEN OVER DE ONTBOSSING IN OOST-VLAANDEREN

De heer Veys loco de heer Van Vooren

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

De tussenkomst van Joris Van Vooren slaat op berichten die in de pers zijn verschenen en die ook werden bevestigd door de diverse organisaties die daarbij betrokken zijn omtrent de daling van de bosoppervlakte in Oost-Vlaanderen.

De netto-balans van bosoppervlakte stagneert verder in Vlaanderen. In 2008 werd er 156 hectare bos met vergunning ontbost terwijl er amper 152 hectare bos bijkwam. Wie kan rekenen – Minister Muylers kan dat zeker – kan vaststellen dat het bos met 4 ha is gekrompen.

Voor het eerst sinds lang is Vlaanderen opnieuw een netto ontboster. Dat blijkt uit de derde bosbarometer (<http://www.vbv.be/bosbarometer>) van de Vereniging voor Bos in Vlaanderen (VBV).

Vlaanderen haalt voor het zoveelste jaar op rij de doelstelling van 769 hectare netto bosuitbreiding per jaar niet, stelt de VBV. De vereniging vreest dat de balans nog veel negatiever is dan blijkt uit deze cijfers. Het gaat hier bovendien enkel om de vergunde ontbossingen. Illegale ontbossingen en administratieve vertragingen zorgen ervoor dat de oppervlakte ontbossingen ongetwijfeld nog een pak hoger lag in 2008.

Het jaar 2007 was de deadline voor het uitvoeren van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, waarin ook de realisatie van 13 664 hectare bijkomende bossen was opgenomen. Momenteel is er slechts 4 000 hectare bijkomend bos gerealiseerd, wat overeenkomt met amper 29 % van de doelstelling. In 2008 viel er weinig beterschap waar te nemen.

In de beleidsnota 2010 van de provincie Oost-Vlaanderen staat bij de doelstellingen inzake leefmilieu ondermeer als strategische doelstelling:

1. Bosuitbreiding realiseren.

De operationele doelstellingen zijn hierbij:

- Aankopen doen voor bosuitbreiding in de domeinen. Actie: Aankopen binnen domein Het Leen en het Kloosterbos - budget: 250 000 EUR
- Vlaamse of regionale stadsbosprojecten financieel ondersteunen.
Actie: Cofinanciering studie regionaal stadsbos Aalst - budget: 3 000 EUR

2. Het verlies aan biodiversiteit stopzetten via soortenbeschermingsprojecten.

De operationele doelstellingen zijn hierbij:

DEBATTEN

- Natuurverenigingen, bosgroepen en regionale landschappen die soortenbeschermingsprojecten opzetten, financieel ondersteunen:
Actie 1: Verderzetting subsidiereglement soortenbescherming voor bosgroepen, regionale landschappen en natuurverenigingen - budget: 120 000 EUR
Actie 2: Aandacht besteden aan de migratiemogelijkheden voor soorten bij de uitwerking van natuurverbingsgebieden.
- Hoe is het gesteld met de ontbossing in Oost-Vlaanderen gedurende de voorbije jaren?
- Welke inspanningen zal het provinciebestuur in 2010 leveren om de ontbossing in Oost-Vlaanderen tegen te gaan?
- Gaat het hierbij enkel om het verder zetten van bestaande maatregelen die ook in 2009 bestonden of worden ook extra maatregelen genomen?

BELEIDSNOTA P. 67: STRATEGISCHE DOELSTELLING: SENSIBILISATIE EN EDUCATIEF MATERIAAL ROND DIVERSE MILIEUTHEMA'S ONTWIKKELEN EN AANBIEDEN - ACTIE 3: VOORTZETTING MOS-PROJECT (MILIEUZORG OP SCHOOL): VRAAG NAAR DE PLANNEN ROND MOS

Mevrouw Van Keymolen

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

De provincie Oost-Vlaanderen is 'steeds vernieuwend' en wil de innovatie van educatief materiaal bij onderwijsgerelateerde actoren stimuleren en ondersteunen. Ook het Oost-Vlaams netwerk inzake milieu- en natuureducatie (NME) wordt verder uitgebouwd en versterkt, of dat is althans de bedoeling.

Milieuzorg op school (MOS) is een initiatief van de Vlaamse Gemeenschap in samenwerking met met de vijf Vlaamse provincies en de Vlaamse gemeenschapscommissie.

Welke plannen heeft de gedeputeerde rond MOS of Milieuzorg op School?

BELEIDSNOTA P. 68: STRATEGISCHE DOELSTELLING: DE SAMENWERKING MET REGIONALE LANDSCHAPPEN EN BOSGROEPEN INTENSIFIËREN: DE SAMENWERKING VAN DE REGIONALE LANDSCHAPPEN MET DE BOSGROEPEN: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN EN VRAAG NAAR DE TOEKOMSTPLANNEN

Mevrouw Van Duyse

Mijnheer de Voorzitter, Collega's

De drie bosgroepen die actief zijn in Oost-Vlaanderen leveren prima werk af en ondersteunen hun leden met raad en daad voor het beheer en de exploitatie van hun bossen. Kenmerkend hierbij is dat zij werken op basis van vrijwilligheid. De gedrevenheid en motivatie van de bosgroepcoördinatoren zal hier niet vreemd aan zijn.

De bosgroep Oost-Vlaanderen noord heeft zelfs mee aan de wieg gestaan bij de oprichting van een grote koepel voor alle 19 bosgroepen in Vlaanderen.

Bovendien vinden we het belangrijk dat de provincie de samenwerking met de bosgroepen wil intensifiëren zoals vermeld in de strategische doelstellingen.

Jaarlijks krijgen de bosgroepen een werkingstoelage van de provincie. Al vele jaren is dat hetzelfde bedrag.

- Is het misschien mogelijk om in de toekomst dat bedrag te indexeren?
- Of worden de bosgroepen nog op een andere wijze ondersteund?

De regionale landschappen zijn samenwerkingsverbanden tussen lokale overheden, provincies en gemeenten, natuur- en milieuverenigingen en lokale grondgebruikers. Zij proberen in hun werkingsgebied het draagvlak voor natuur en landschap te bevorderen.

Daarbij heb ik de volgende vragen:

- Zowel de bosgroepen als de regionale landschappen hebben gemeenschappelijk, dat ze werk maken van een duurzaam beheer van de open ruimte in Oost-Vlaanderen.

- Ze brengen hiervoor actoren en eigenaars samen binnen een gebied.
- Is er momenteel enige vorm van samenwerking tussen de regionale landschappen en de bosgroepen en indien niet, bestaan daarvoor toekomstplannen?
- Voor beiden staat ook nog in de beleidsnota vermeld dat de provincie zal steun geven voor de uitbouw van 3 natuur milieu-educatieve streeksteunpunten.
- Wat houdt dit concreet in?
- Is dit een eenmalige steun of is het jaarlijks voorzien?
- Heeft dit een verband met de bosgroepen en de regionale landschappen?
- Wat houdt de eenmalige ondersteuning in voor de bosgroepen en de landschappen voor de uitbouw van een provinciale milieu- en natuurcampagne?

Dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 394: G.U. 879 02/620 00 - DE KAAIHOEVE – BEZOLDIGINGEN: VRAGEN OVER DE BEZETTING VAN HET PERSONEELSKADER

De heer Janssens

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

De bezoldigingen van de Kaaihoeve stijgen ten opzichte van de rekening 2008, toen was het 418 402 EUR, naar 496 000 EUR voor het budget 2010.

Verschillende vragen naar invulling van de personeelsbehoefte kwamen het voorbije jaar aan bod.

Gezien onder andere de dienstverlening van de Kaaihoeve op zaterdag en zondag aan bezoekersgroepen en individuen, dient de Kaaihoeve beter bemand te worden.

Op welke wijze wordt het personeelskader in 2010 ingevuld en wanneer op welk tijdstip worden deze functies ingevuld?

Dank u.

ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Inderdaad, over hetzelfde thema, maar tevens eenzelfde bezorgdheid zoals door de collega van Groen! werd geuit.

Het is niet zinvol dat ik nogmaals de motieven aanhaal en de gedeputeerde – die aandachtig aan het lezen is – wijs op een aantal cijfers inzake de bezoekers en de huidige personeelsbezetting, maar ik verwijs gewoon naar de cijfers zoals die in het budget staan, zoals de deputatie ze hier vandaag voorlegt.

Ik stel vast dat op vlak van verloning en bezoldiging – wanneer wij pleiten voor extra personeel moeten wij niet gaan kijken naar een likje verf ergens, of een muurtje dat men gaat bijbouwen, of een subsidiepot die men zal gebruiken om nog aan derden te bedelen – het gaat over de effectieve inzet van personeel waarover de Kaaihoeve kan beschikken.

Ik moet dan tot mijn spijt vaststellen dat qua stijging van de personeelskost, er niets van extra budgettaire ruimte voorzien wordt in 2010.

In vergelijking met 2009 is er een lichte stijging met 1 000 EUR op het budget voor wat betreft de sociale vergoedingen.

Voor wat betreft de patronale bijdrage, met 1 000 EUR en voor wat betreft de pensioenen en rente met zo een 7 000 EUR.

Iedereen weet dat met dergelijke minimale stijging – een indexatie van een aantal tarieven of een nakomen van het nieuwe personeelsstatuut – daarin een aantal afspraken zijn vervat, maar dat op basis

DEBATTEN

van deze cijfers men helemaal niet kan zeggen dat er tegemoet wordt gekomen aan de dringende nood aan personeel.

Vandaar mijn tussenkomst om alsnog een degelijke inspanning te leveren op een structurele manier, dus niet via subsidiekanalen en tijdelijke projecten, maar door op het personeelskader een extra ruimte te voorzien, zodanig dat tegemoet kan gekomen worden aan die dringende noden.

FINANCIËLE NOTA P. 402: G.U. 879 02/640 01 – DE KAAIHOEVE - SUBSIDIËRING NETWERKONTW. NATUUR- EN MILIEU-EDUCATIEVE PROJECTEN VAN DERDEN IN UITVOERING VAN HET PROVINCIAAL MILIEUBELEIDSPLAN: VRAGEN OVER HET INGESCHREVEN BEDRAG

Mevrouw Colen

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
In het jaarboek 2008 staat de volgende zin "De vraag naar milieu-educatie is in een aantal Oost-Vlaamse regio's groter dan het aanbod"

Vandaar mijn vraag: Ik had graag geweten over welke regio's in Oost-Vlaanderen het gaat die nog een beetje witte plekken zijn in het aanbod voor Natuur- en milieu-educatie.

Gedeputeerde, nadat ik mijn vraag had ingediend heb ik van uw diensten een zeer verhelderend schriftelijk antwoord gekregen, waarvoor dank, dat betekent dat ik een aantal vragen niet ga herhalen.

Ik onthoud uit het antwoord dat de provincie vooral inzet op tweedelijnsondersteuning van natuur en milieu-educatie, dit via de regionale landschappen en twee natuurbeherende verenigingen en ook via de personeelsinzet van een netwerkcoördinator voor de hele provincie.

Ik heb daar niets op tegen, uiteraard niet, maar ik vrees dat deze werkwijze voor sommige kleine initiatieven die door vrijwilligers worden opgestart, hen dat eigenlijk de kans ontnemt om een werking uit te bouwen. Ik vraag mij dus af of een in de tijd beperkte steun voor eerstelijnsinitiatieven (als het gaat over milieu-educatie) toch niet zinvol zou zijn.

Ik had ook nog volgende bemerking:

het is een beetje spijtig dat we een werking voor landbouweducatie en een voor natuur- en milieu-educatie los van elkaar opzetten. Ik vroeg mij ook af of het niet zinvol zou zijn dat de provincie ergens stimuleert tot samenwerking tussen die twee 'zuilen' als ik het zo mag zeggen, wat misschien 'in de geesten' toch een totale tegenstelling tussen natuur en landbouw een beetje zal helpen wegwerken. Dank u.

FINANCIËLE NOTA P. 402: G.U. 879 02/640 01 – DE KAAIHOEVE - SUBSIDIËRING NETWERKONTW. NATUUR- EN MILIEU-EDUCATIEVE PROJECTEN VAN DERDEN IN UITVOERING VAN HET PROVINCIAAL MILIEUBELEIDSPLAN

BELEIDSNOTA P. 67

OPERATIONELE DOELSTELLING: HET BME-NETWERK VERDER UITBOUWEN VIA FINANCIËLE IMPULSEN – ACTIE 3: VOORTZETTING SUBSIDIEREGLEMENT SNOOP (SUBSIDIES VOOR NETWERKONTWIKKELENDE OOST-VLAAMSE PROJECTEN)

HOE ZAL ACTIE 3 BETAALD WORDEN IN 2010?

De heer Janssens

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,
Mocht u het hoofdstuk Leefmilieu nagelezen hebben zou het u opgevallen zijn dat onder de organisatie doelstelling "samen sterk" de strategische doelstelling luidt "het Oost-Vlaamse netwerk inzake Milieu- en natuureducatie verder uitbouwen en versterken, met als derde operationele doelstelling het natuur-milieu-educatief netwerk verder uitbouwen via financiële impulsen en dan volgen de 3 acties.

Actie 1: subsidiëring van 2 natuurverenigingen met budget 100 000 EUR

Actie 2: financiële ondersteuning van de 3 regionale landschappen voor de uitbouw van een natuur milieu-educatief streeksteunpunt

Actie 3: voortzetting subsidiereglement SNOOP (subsidies voor netwerkontwikkende Oost-Vlaamse projecten.

Mijnheer de Voorzitter, bij actie 2 en actie 3 staat geen budget vermeld.

- Ik vraag mij af hoe de politieke verantwoordelijke voor leefmilieu deze slordigheid niet opgemerkt heeft, of leest hij het huiswerk van zijn administratie niet na?
- Vervolgens is de vraag natuurlijk hoe in 2010 dezelfde politieke verantwoordelijke, de drie regionale landschappen in de uitbouw van een natuurmilieu-educatief streeksteunpunt financieel zal steunen.
- Dezelfde vraag voor het subsidiereglement SNOOP.
- Met het antwoord in de commissie, dat dit om praktische redenen gebeurt, dus het budget op een punt schrijven neem ik zeker geen genoegen.
- Er dient extra geld te komen voor streeksteunpunten en SNOOP.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u Mijnheer Janssens.

We zijn die toon van u niet meer gewoon, dus ik schrik een beetje van de aanzet.

'Erediensten en vrijzinnigencentra', een laatste tussenkomst voor vandaag, woensdag 2 december.

EREDIENSTEN EN VRIJZINNIGENCENTRA

FINANCIËLE NOTA P. 356: B.U. 790 99/262 51 - EREDIENSTEN: WETTELIJK OF DECRETAAL OPGELEGD - INVESTERINGSSUBSIDIE VOOR DE RESTAURATIE VAN DE SINT-BAAFSKATHEDRAAL: DE VERWIJDERING VAN DE RADIOACTIEVEBLIKSEMA FLEIDER (RABA) OP DE SINT-BAAFSKATHEDRAAL: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik kan kort zijn, men heeft mij gesignaleerd dat er op de Sint-Baafskathedraal nog steeds een radioactieve bliksemafleider staat. Ik weet natuurlijk dat de provincie niet verantwoordelijk is voor de plaatsing en niet meteen rechtstreeks verantwoordelijk is voor de verwijdering, maar vanuit het toezicht dat de provincie uitoefent, zowel financieel, budgettair als bij alle werken en onderhoudswerken, had ik graag vernomen of de deputatie:

1. Kennis heeft dat er zich nog steeds een radioactieve bliksemafleider bevindt?
2. Zo ja, zal die verwijderd worden of wanneer werd hij effectief verwijderd?

Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Veys, dat zijn we van u ook niet gewoon, zo kort. Het is geen volle minuut, dus ik kan dat zelfs niet noteren. Ik sluit de raad ... Mijnheer De Loor ... dan bent u de eerste in het hele debat, u hebt het woord.

De heer De Loor

Dank u, Voorzitter, ik zal dat ook doen.

Ik wil in het bijzonder tussenkomen op een interventie van de collega van het Vlaams Belang, wiens naam ik niet ken, maar die naast Mijnheer Joris zit. Meerbepaald hoorde ik hem

De heer voorzitter

Mijnheer De Loor, morgen wordt er geantwoord door de gedeputeerde en daar kunt u tussenkomen. Vandaag niet meer, dit punt is aangekaart.

DEBATTEN

Morgen kan u tussenkomen bij het antwoord van de gedeputeerde hij zal antwoorden op Velzeke en daarop kunt u tussenkomen.

Nu is het punt al lang voorbij. We gaan het nu niet behandelen.

Morgen, bij het debat, kunt u tussenkomen.

Vandaag zijn de punten besproken zonder dat andere leden daarop inspelen.

De heer De Loor

Dus het was de bedoeling dat ik onmiddellijk na zijn interventie tussenkwam?

Dat is een werkwijze die ik nog nooit heb meegemaakt.

Maar als het zo is, dan is het zo.

De heer voorzitter

Inderdaad, u kunt morgen tussenkomen. Ik sluit de raad. Morgen om 17 uur de repliek van de heer gedeputeerde Dauwe. Nadien nog bijkomende vragen of replieken vanwege de leden.

EINDE VAN DE ZITTING